หอสมุดกลาง ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาเปรียบเทียบตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย สำหรับการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุด้วยสถิติทดสอบ 2 วิธี คือ ตัวสถิติการทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ และตัวสถิติการทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล โดยศึกษาค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1และค่าอำนาจการทดสอบ ภายใต้การแจกแจงของความคลาดเคลื่อน (ε) แบบปกติในสถานการณ์ต่างๆ คือ ทำการศึกษาในสถานการณ์ที่จำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2 3 4 และ 5 ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเท่ากับ 10 25 50 และ 100 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 0.05 และ 0.1 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการจำลองข้อมูล ให้มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SD) 4 ระดับ คือ 1 3 5 และ 7 โดยวิธีการจำลองข้อมูลนั้นจะอาศัยเทคนิคมอนติคาร์โลซีมูเลชัน (Monte Carlo simulation) จะกระทำซ้ำในแต่ละสถานการณ์จำนวน 1500 รอบ และสำหรับการทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลจะกระทำการสร้างตัวอย่างสุ่มจำนวน 100 รอบ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะพิจารณาความเหมาะสมของตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบ โดยพิจารณาจากการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ซึ่งได้จากการนับจำนวนครั้งในการปฏิเสธสมมติฐานว่าง เมื่อสมมติฐานว่างนั้นเป็นจริงต่อชุดข้อมูลทั้งหมด และการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล ได้จากการนับจำนวนครั้งในการปฏิเสธสมมติฐานว่าง เมื่อสมมติฐานว่างนั้นเป็นเท็จต่อชุดข้อมูลทั้งหมด

และเพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ จึงใช้สัญลักษณ์ต่อไปนี้แสดงในตารางโดยแทนความหมายต่างๆ ดังนี้

p แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

n แทน ขนาดตัวอย่าง

SD แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

RL แทน ตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ

MCL แทน ตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล

α แทน ระดับนัยสำคัญ

การนำเสนอผลการวิจัยของการเปรียบเทียบตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบ 2 วิธี จะแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 4.1 ผลการวิจัยของการเปรียบเทียบตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบ โดยการพิจารณาจากค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 แสดงดังตาราง 4.1-4.12

ส่วนที่ 4.2 ผลการวิจัยของการเปรียบเทียบตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบ โดยการพิจารณาจากค่าอำนาจการทดสอบ แสดงดังตาราง 4.13-4.24 และรูปที่ 4.1-4.36 ตามลำดับ

การนำเสนอผลการวิจัยในรายละเอียดของค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ในแต่ละกรณี ได้ทำการพิจารณาความสามารถในการควบคุมความผิดพลาดประเภทที่ 1 ไว้แล้วโดยการพิจารณาค่าความผิดพลาดประเภทที่ 1 $(\hat{\alpha})$ จากการทดลองในแต่ละสถานการณ์ซึ่งในที่นี้ก็คือค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1เพราะมีหลักการคำนวณที่เหมือนกัน นั่นคือการนับจำนวนครั้งของชุดข้อมูลที่ปฏิเสธสมมติฐานว่าง เมื่อสมมติฐานว่างนั้นเป็นจริงต่อชุดข้อมูลทั้งหมด เป็นตัวกำหนดการควบคุมความผิดพลาดประเภทที่1 ด้วยการทดสอบทวินาม (Binomial test) (อรไท สงวนสินธ์ ,2545 : 36) ที่ระดับนัยสำคัญของการทดสอบทวินาม (α^*) เท่ากับ 0.01 0.05 และ 0.1 โดย

สมมติฐานที่ใช้ทดสอบ คือ

$$H_0 : \alpha \leq \alpha_0$$

$$H_1 : \alpha > \alpha_0$$

ดังนั้น

$$P\left[0 < \frac{\hat{\alpha} - \alpha_0}{\sqrt{\frac{\alpha_0(1-\alpha_0)}{n^*}}} < z_{\alpha^*}\right] = 1 - \alpha^*$$

หรือ

$$P\left[0 < \hat{\alpha} < \alpha_0 + z_{\alpha^*}\sqrt{\frac{\alpha_0(1-\alpha_0)}{n^*}}\right] = 1 - \alpha^*$$

ดังนั้นช่วงของการควบคุมความผิดพลาดประเภทที่ 1 คือ

$$\left(0, \alpha_0 + z_{\alpha^*}\sqrt{\frac{\alpha_0(1-\alpha_0)}{n^*}}\right)$$

โดยที่ α^* แทน ระดับนัยสำคัญของการทดสอบทวินาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

α แทน ค่าความผิดพลาดประเภทที่ 1 จากการทดสอบด้วยตัวสถิติทดสอบ

$\hat{\alpha}$ แทน ค่าความน่าจะเป็นของความผิดพลาดประเภทที่1จากการทดสอบด้วยตัวสถิติทดสอบ

α_0 แทน ระดับนัยสำคัญที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้

n^* แทน จำนวนรอบของการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการทดลองซ้ำทั้งหมด 1500 รอบ ดังนั้น

ที่ระดับ $\alpha = 0.01$ จะสามารถควบคุมความผิดพลาดประเภทที่ 1 ของตัวสถิติได้เมื่อ $\hat{\alpha} \leq 0.0160$

ที่ระดับ $\alpha = 0.05$ จะสามารถควบคุมความผิดพลาดประเภทที่ 1 ของตัวสถิติได้เมื่อ $\hat{\alpha} \leq 0.0593$

ที่ระดับ $\alpha = 0.1$ จะสามารถควบคุมความผิดพลาดประเภทที่ 1 ของตัวสถิติได้เมื่อ $\hat{\alpha} \leq 0.1100$

จากผลการวิจัยพบว่าทุกกรณีศึกษาสามารถควบคุมความผิดพลาดประเภทที่ 1 ได้ และต่อไปนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดในส่วนต่างๆของผลการวิจัยต่อไป

ส่วนที่ 4.1 ผลการวิจัยของการเปรียบเทียบตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบ โดยการพิจารณาจากค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1

ผลการวิจัยพบว่าในทุกกรณีศึกษาสามารถควบคุมความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.1 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=2 และระดับนัยสำคัญ = 0.01*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	α = 0.01	
			RL	MCL
P=2	1	10	0.0087	0.0033
		25	0.0073	0.0020
		50	0.0067	0.0000
		100	0.0047	0.0000
	3	10	0.0107	0.0040
		25	0.0100	0.0027
		50	0.0080	0.0020
		100	0.0080	0.0007
	5	10	0.0113	0.0053
		25	0.0113	0.0053
		50	0.0107	0.0033
		100	0.0080	0.0013
	7	10	0.0120	0.0087
		25	0.0120	0.0067
		50	0.0113	0.0053
		100	0.0107	0.0047

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.13 และรูปที่ 4.1 – 4.3 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ตาราง 4.2 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=2 และระดับนัยสำคัญ = 0.05*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.05$	
			RL	MCL
P=2	1	10	0.0413	0.0360
		25	0.0407	0.0347
		50	0.0393	0.0327
		100	0.0393	0.0300
	3	10	0.0487	0.0427
		25	0.0480	0.0420
		50	0.0460	0.0407
		100	0.0447	0.0387
	5	10	0.0513	0.0493
		25	0.0500	0.0473
		50	0.0493	0.0447
		100	0.0487	0.0413
	7	10	0.0533	0.0527
		25	0.0533	0.0507
		50	0.0513	0.0500
		100	0.0500	0.0460

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.14 และรูปที่ 4.4 – 4.6 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.3 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=2 และระดับนัยสำคัญ = 0.1*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.1$	
			RL	MCL
P=2	1	10	0.0940	0.0867
		25	0.0920	0.0853
		50	0.0900	0.0827
		100	0.0873	0.0793
	3	10	0.0987	0.0893
		25	0.0967	0.0887
		50	0.0960	0.0847
		100	0.0947	0.0840
	5	10	0.1020	0.0920
		25	0.0993	0.0907
		50	0.0973	0.0853
		100	0.0947	0.0847
	7	10	0.1047	0.0953
		25	0.1020	0.0933
		50	0.1007	0.0880
		100	0.1007	0.0860

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.15 และรูปที่ 4.7 – 4.9 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ตาราง 4.4 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=3 และระดับนัยสำคัญ = 0.01*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.01$	
			RL	MCL
P=3	1	10	0.0087	0.0040
		25	0.0087	0.0033
		50	0.0067	0.0020
		100	0.0047	0.0020
	3	10	0.0120	0.0060
		25	0.0107	0.0060
		50	0.0100	0.0047
		100	0.0087	0.0027
	5	10	0.0133	0.0080
		25	0.0127	0.0067
		50	0.0120	0.0060
		100	0.0093	0.0033
	7	10	0.0140	0.0107
		25	0.0140	0.0093
		50	0.0127	0.0087
		100	0.0113	0.0067

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.16 และรูปที่ 4.10 – 4.12 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ตาราง 4.5 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=3 และระดับนัยสำคัญ = 0.05*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.05$	
			RL	MCL
P=3	1	10	0.0427	0.0373
		25	0.0413	0.0360
		50	0.0400	0.0340
		100	0.0393	0.0313
	3	10	0.0500	0.0440
		25	0.0493	0.0420
		50	0.0473	0.0393
		100	0.0460	0.0347
	5	10	0.0520	0.0507
		25	0.0520	0.0500
		50	0.0500	0.0480
		100	0.0467	0.0447
	7	10	0.0560	0.0533
		25	0.0547	0.0527
		50	0.0540	0.0507
		100	0.0533	0.0480

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.17 และรูปที่ 4.13 – 4.15 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ตาราง 4.6 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=3 และระดับนัยสำคัญ = 0.1*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.1$	
			RL	MCL
P=3	1	10	0.0940	0.0900
		25	0.0920	0.0880
		50	0.0900	0.0853
		100	0.0873	0.0820
	3	10	0.0987	0.0933
		25	0.0967	0.0913
		50	0.0960	0.0887
		100	0.0947	0.0853
	5	10	0.1020	0.0967
		25	0.0993	0.0947
		50	0.0973	0.0920
		100	0.0947	0.0887
	7	10	0.1047	0.1000
		25	0.1020	0.0980
		50	0.1007	0.0953
		100	0.1007	0.0933

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.18 และรูปที่ 4.16 – 4.18 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ตาราง 4.7 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=4 และระดับนัยสำคัญ = 0.01*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.01$	
			RL	MCL
P=4	1	10	0.0113	0.0053
		25	0.0100	0.0047
		50	0.0093	0.0047
		100	0.0093	0.0027
	3	10	0.0133	0.0073
		25	0.0127	0.0067
		50	0.0107	0.0060
		100	0.0107	0.0033
	5	10	0.0147	0.0087
		25	0.0133	0.0073
		50	0.0127	0.0073
		100	0.0113	0.0047
	7	10	0.0153	0.0113
		25	0.0147	0.0107
		50	0.0133	0.0093
		100	0.0120	0.0073

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.19 และรูปที่ 4.19 – 4.21 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ตาราง 4.8 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=4 และระดับนัยสำคัญ = 0.05*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.05$	
			RL	MCL
P=4	1	10	0.0440	0.0387
		25	0.0433	0.0373
		50	0.0407	0.0353
		100	0.0380	0.0327
	3	10	0.0513	0.0453
		25	0.0513	0.0433
		50	0.0487	0.0407
		100	0.0433	0.0373
	5	10	0.0547	0.0520
		25	0.0533	0.0507
		50	0.0527	0.0487
		100	0.0513	0.0460
	7	10	0.0573	0.0567
		25	0.0553	0.0533
		50	0.0540	0.0520
		100	0.0540	0.0487

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.20 และรูปที่ 4.22 – 4.24 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ตาราง 4.9 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=4 และระดับนัยสำคัญ = 0.1*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.1$	
			RL	MCL
P=4	1	10	0.1007	0.0933
		25	0.0987	0.0920
		50	0.0967	0.0893
		100	0.0940	0.0860
	3	10	0.1040	0.0960
		25	0.1033	0.0953
		50	0.1020	0.0913
		100	0.0960	0.0907
	5	10	0.1073	0.0987
		25	0.1060	0.0953
		50	0.1053	0.0920
		100	0.1040	0.0913
	7	10	0.1080	0.0993
		25	0.1067	0.0960
		50	0.1060	0.0940
		100	0.1060	0.0927

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.21 และรูปที่ 4.25 – 4.27 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ตาราง 4.10 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=5 และระดับนัยสำคัญ = 0.01*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.01$	
			RL	MCL
P=5	1	10	0.0120	0.0087
		25	0.0120	0.0073
		50	0.0107	0.0060
		100	0.0093	0.0060
	3	10	0.0147	0.0093
		25	0.0140	0.0087
		50	0.0127	0.0073
		100	0.0113	0.0053
	5	10	0.0147	0.0100
		25	0.0147	0.0087
		50	0.0140	0.0073
		100	0.0127	0.0073
	7	10	0.0160	0.0113
		25	0.0153	0.0113
		50	0.0147	0.0100
		100	0.0133	0.0087

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.22 และรูปที่ 4.28 – 4.30 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ตาราง 4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=5 และระดับนัยสำคัญ = 0.05*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.05$	
			RL	MCL
P=5	1	10	0.0453	0.0400
		25	0.0440	0.0380
		50	0.0420	0.0353
		100	0.0393	0.0333
	3	10	0.0527	0.0467
		25	0.0520	0.0447
		50	0.0500	0.0420
		100	0.0480	0.0400
	5	10	0.0587	0.0533
		25	0.0573	0.0513
		50	0.0567	0.0487
		100	0.0553	0.0467
	7	10	0.0593	0.0587
		25	0.0580*	0.0580
		50	0.0567	0.0553
		100	0.0553	0.0533

หมายเหตุ * แทน ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติมีค่าเท่ากับตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล

---

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.23 และรูปที่ 4.31 – 4.33 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.12 แสดงการเปรียบเทียบค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โล เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบคือ p=5 และระดับนัยสำคัญ = 0.1*

จำนวนตัวแปรอิสระ (p)	SD	ขนาดตัวอย่าง	$\alpha = 0.1$	
			RL	MCL
P=5	1	10	0.1040	0.0967
		25	0.1020	0.0947
		50	0.1007	0.0920
		100	0.0987	0.0887
	3	10	0.1067	0.1000
		25	0.1060	0.0980
		50	0.1033	0.0953
		100	0.1020	0.0933
	5	10	0.1073	0.1033
		25	0.1060	0.1013
		50	0.1060	0.0987
		100	0.1040	0.0953
	7	10	0.1100	0.1067
		25	0.1087	0.1047
		50	0.1087	0.1020
		100	0.1073	0.0993

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

* จากการพิจารณาพร้อมกับตารางที่ 4.24 และรูปที่ 4.34 – 4.36 พบว่าวิธี MCL ควรมีค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ($\hat{\alpha}$) ที่มากกว่าวิธี RL ในทุกกรณี

ส่วนที่ 4.2 ผลการวิจัยของการเปรียบเทียบตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบ โดยการพิจารณาจากค่าอำนาจการทดสอบ

4.2.1 กรณีเปรียบเทียบตัวแปรอิสระ 2 ตัว ดังตาราง 4.13 - 4.15 และรูปที่ 4.1 - 4.9

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 0.05 และ 0. 1

เมื่อความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอยที่ระดับ 5% 50% และ 90% ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าทุกกรณีศึกษาตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลจะให้ค่าอำนาจการทดสอบสูงกว่าตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ

4.2.2 กรณีเปรียบเทียบตัวแปรอิสระ 3 ตัว ดังตาราง 4.16-4.18 และรูปที่ 4.10-4.18

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 0.05 และ 0.1

เมื่อความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอยเพิ่มขึ้นพบว่าทุกกรณีศึกษาตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลจะให้ค่าอำนาจการทดสอบสูงกว่าตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ

4.2.3 กรณีเปรียบเทียบตัวแปรอิสระ 4 ตัว ดังตาราง 4.19-4.21 และรูปที่ 4.19-4.27

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 0.05 และ 0.1

เมื่อความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอยเพิ่มขึ้นพบว่าทุกกรณีศึกษาตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลจะให้ค่าอำนาจการทดสอบสูงกว่าตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ

4.2.4 กรณีเปรียบเทียบตัวแปรอิสระ 5 ตัว ดังตาราง 4.22-4.24 และรูปที่ 4.28-4.36

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 0.05 และ 0.1

เมื่อความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอยเพิ่มขึ้นพบว่าทุกกรณีศึกษาตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลจะให้ค่าอำนาจการทดสอบสูงกว่าตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ

จากผลการวิจัยพบว่าเมื่อสัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างมากขึ้น ขนาดตัวอย่าง และจำนวนตัวแปรอิสระเพิ่มขึ้นจะพบว่าค่าอำนาจการทดสอบจะมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่เมื่อส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานของความคลาดเคลื่อนมากขึ้น จะพบว่าค่าอำนาจการทดสอบมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย โดยที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 จะให้ค่าอำนาจการทดสอบสูงกว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

จากตารางที่ 4.13 – 4.24 โดยสรุปพบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 0.05 และ 0.1 เมื่อสัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างเป็นร้อยละของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคลาดเคลื่อน 5% 50% และ 90% ตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลมีแนวโน้มที่มีค่าอำนาจการทดสอบสูงสุด ในทุกระดับของขนาดตัวอย่าง ทุกระดับของจำนวนตัวแปรอิสระ และในกรณีศึกษาส่วนใหญ่ของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยที่ตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลจะมีความเหมาะสมมากขึ้นในกรณีที่ขนาดตัวอย่างมีไม่มากนัก สำหรับในกรณีที่ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอยมีมากขึ้น ขนาดตัวอย่างมีมากขึ้น จำนวนตัวแปรอิสระมากขึ้น ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากขึ้น ตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติจะมีค่าอำนาจการทดสอบใกล้เคียงกัน

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าวิธีอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลมีค่าอำนาจการทดสอบดังปรากฏในตารางที่ 4.13 – 4.24 และรูปที่ 4.1 – 4.36 สูงกว่าวิธีอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติในทุกกรณีศึกษา ซึ่งความเป็นไปได้จากการทดลองดังกล่าวพบว่ามีความขัดแย้งกับข้อสรุปที่ได้จากการพิจารณาค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ดังตารางที่ 4.1 – 4.12 ซึ่งพบว่าวิธีอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลมีค่าที่ต่ำกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าสาเหตุที่ข้อสรุปมีความขัดแย้งกันเนื่องจากจำนวนรอบการทำซ้ำในขั้นตอนของวิธีอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลมีเพียง 100 รอบซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ค่าอำนาจการทดสอบมีผลสรุปเช่นนี้ สำหรับหนทางในการแก้ปัญหาข้อสรุปที่ขัดแย้งกันผู้วิจัยคาดว่าควรเพิ่มจำนวนรอบการทำซ้ำในขั้นตอนของวิธีอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลให้มากขึ้นกว่าเดิม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.13 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=2 และระดับนัยสำคัญ α= 0.01

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.104	0.412	0.872	0.952	0.195	0.396	0.866	0.946	0.169	0.389	0.859	0.939	0.180	0.481	0.851	0.931
	RL	0.052	0.367	0.835	0.920	0.119	0.347	0.819	0.912	0.107	0.334	0.811	0.918	0.106	0.416	0.807	0.892
50 % ของ SD	MCL	0.176	0.483	0.907	0.972	0.170	0.478	0.899	0.963	0.163	0.471	0.892	0.955	0.155	0.463	0.884	0.947
	RL	0.129	0.450	0.878	0.960	0.109	0.423	0.856	0.927	0.114	0.427	0.858	0.933	0.096	0.415	0.845	0.920
90 % ของ SD	MCL	0.234	0.513	0.927	0.984	0.227	0.509	0.919	0.977	0.219	0.501	0.912	0.970	0.211	0.493	0.904	0.962
	RL	0.169	0.459	0.881	0.953	0.169	0.465	0.890	0.966	0.141	0.435	0.865	0.939	0.160	0.458	0.865	0.941

รูปที่ 4.1 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

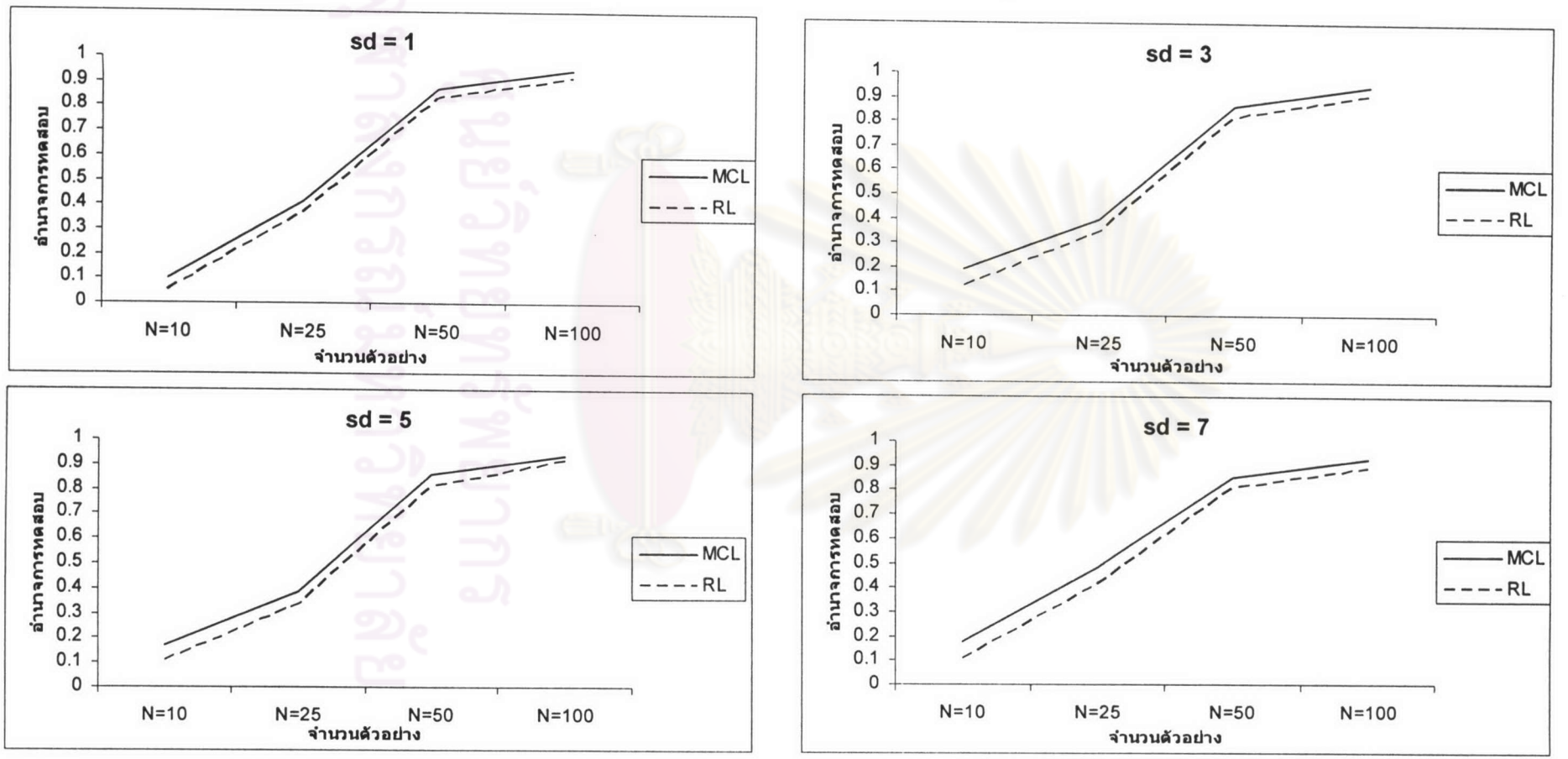

รูปที่ 4.2 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

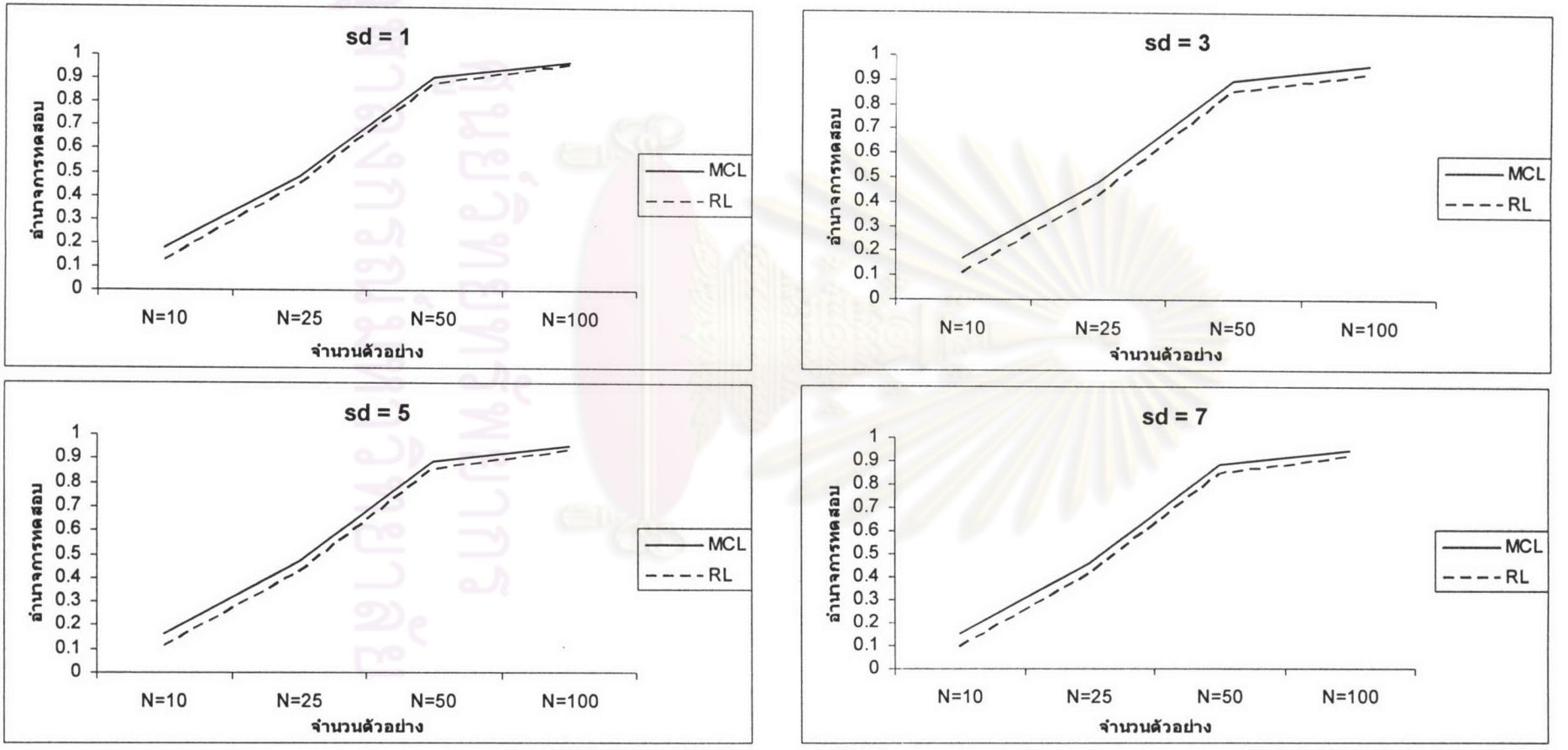

รูปที่ 4.3 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

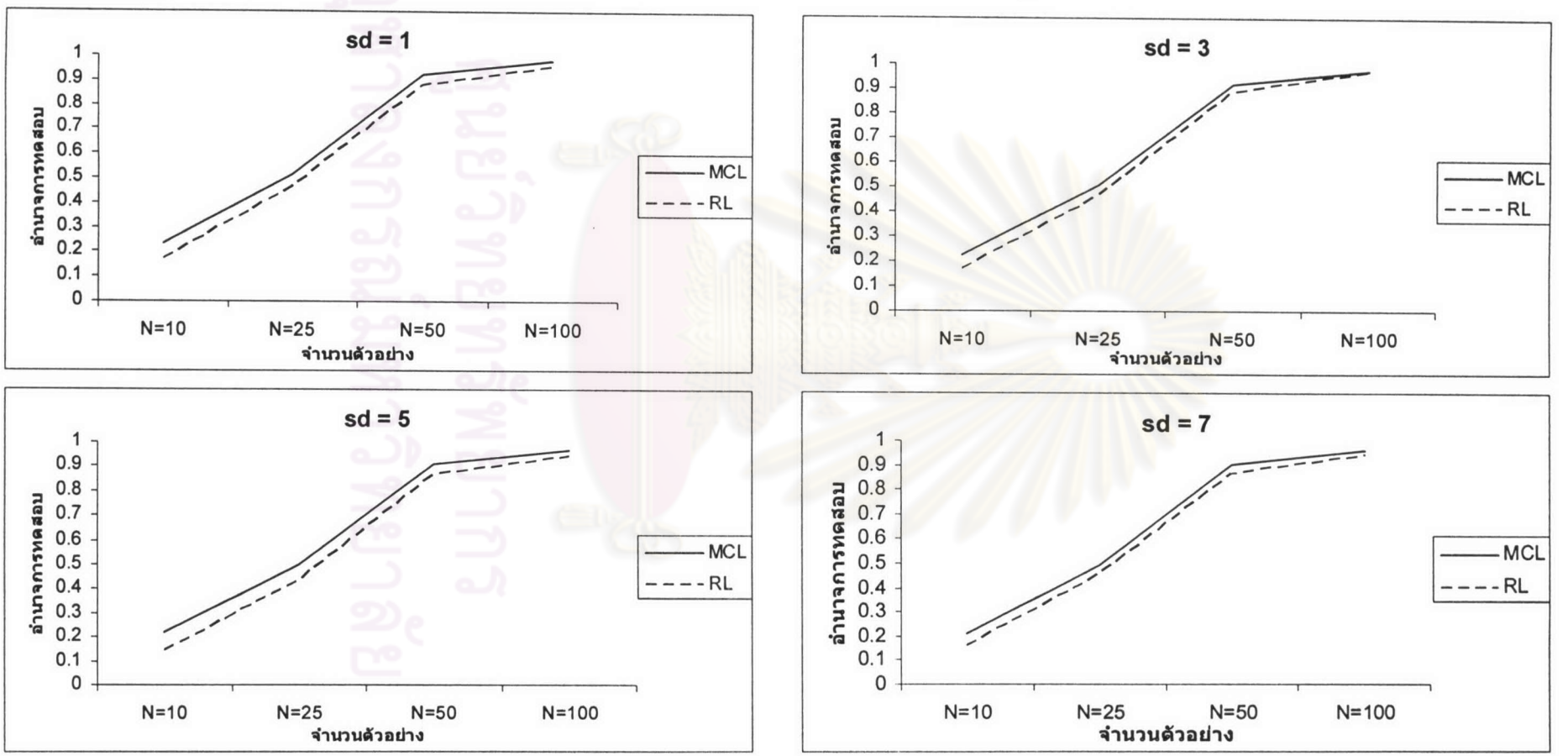

ตาราง 4.14 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=2 และระดับนัยสำคัญ α= 0.05

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.231	0.607	0.933	0.965	0.227	0.597	0.913	0.955	0.219	0.589	0.906	0.947	0.211	0.581	0.898	0.939
	RL	0.156	0.539	0.917	0.931	0.169	0.532	0.889	0.936	0.141	0.543	0.872	0.922	0.160	0.546	0.859	0.918
50 % ของ SD	MCL	0.307	0.665	0.951	0.979	0.299	0.655	0.943	0.968	0.291	0.647	0.935	0.961	0.283	0.639	0.927	0.953
	RL	0.260	0.611	0.928	0.935	0.236	0.583	0.905	0.943	0.197	0.579	0.889	0.929	0.218	0.597	0.898	0.937
90 % ของ SD	MCL	0.406	0.755	0.956	0.987	0.396	0.749	0.949	0.984	0.389	0.742	0.941	0.977	0.381	0.734	0.933	0.969
	RL	0.303	0.671	0.892	0.952	0.322	0.702	0.911	0.962	0.321	0.687	0.895	0.953	0.334	0.713	0.914	0.957

รูปที่ 4.4 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

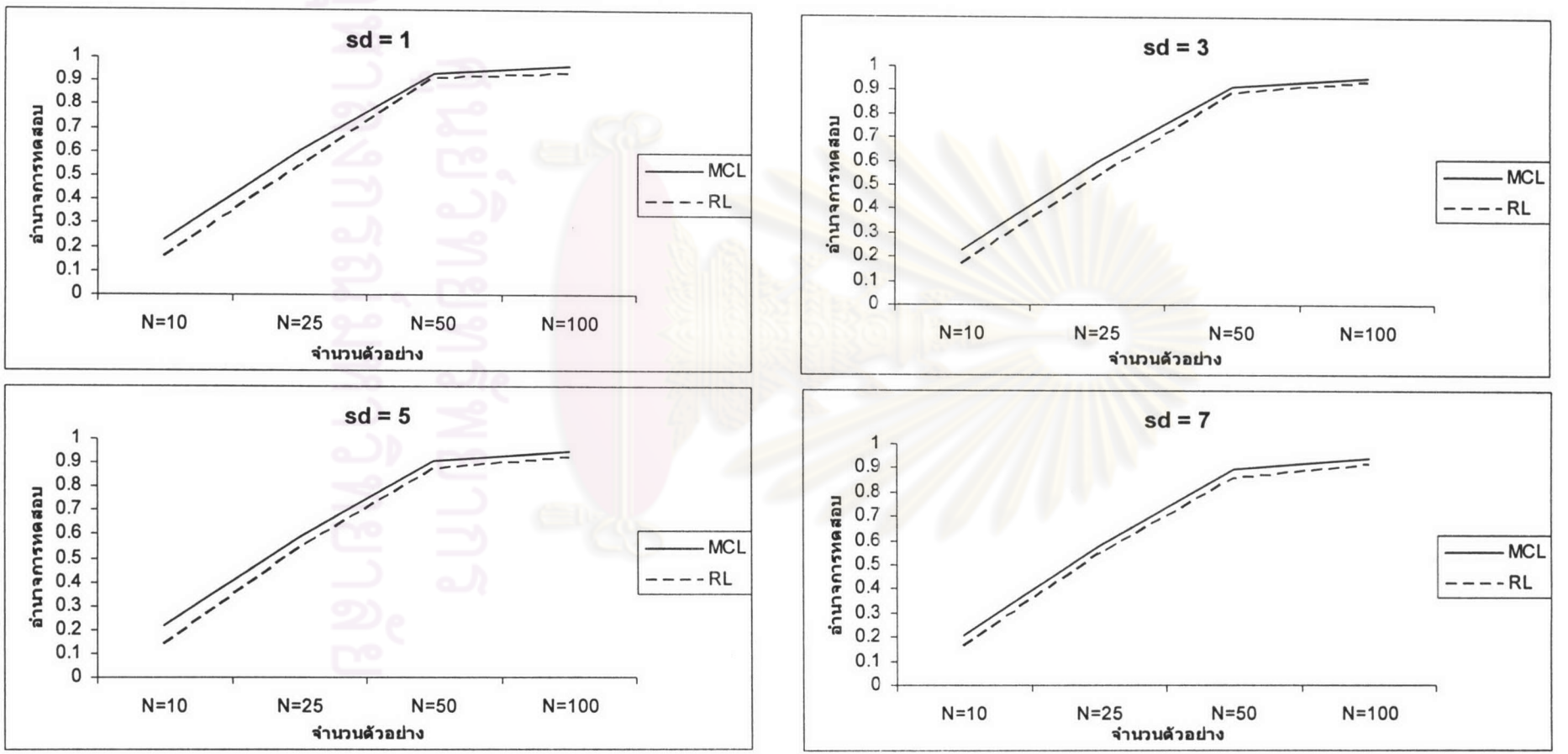

รูปที่ 4.5 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α=0.05

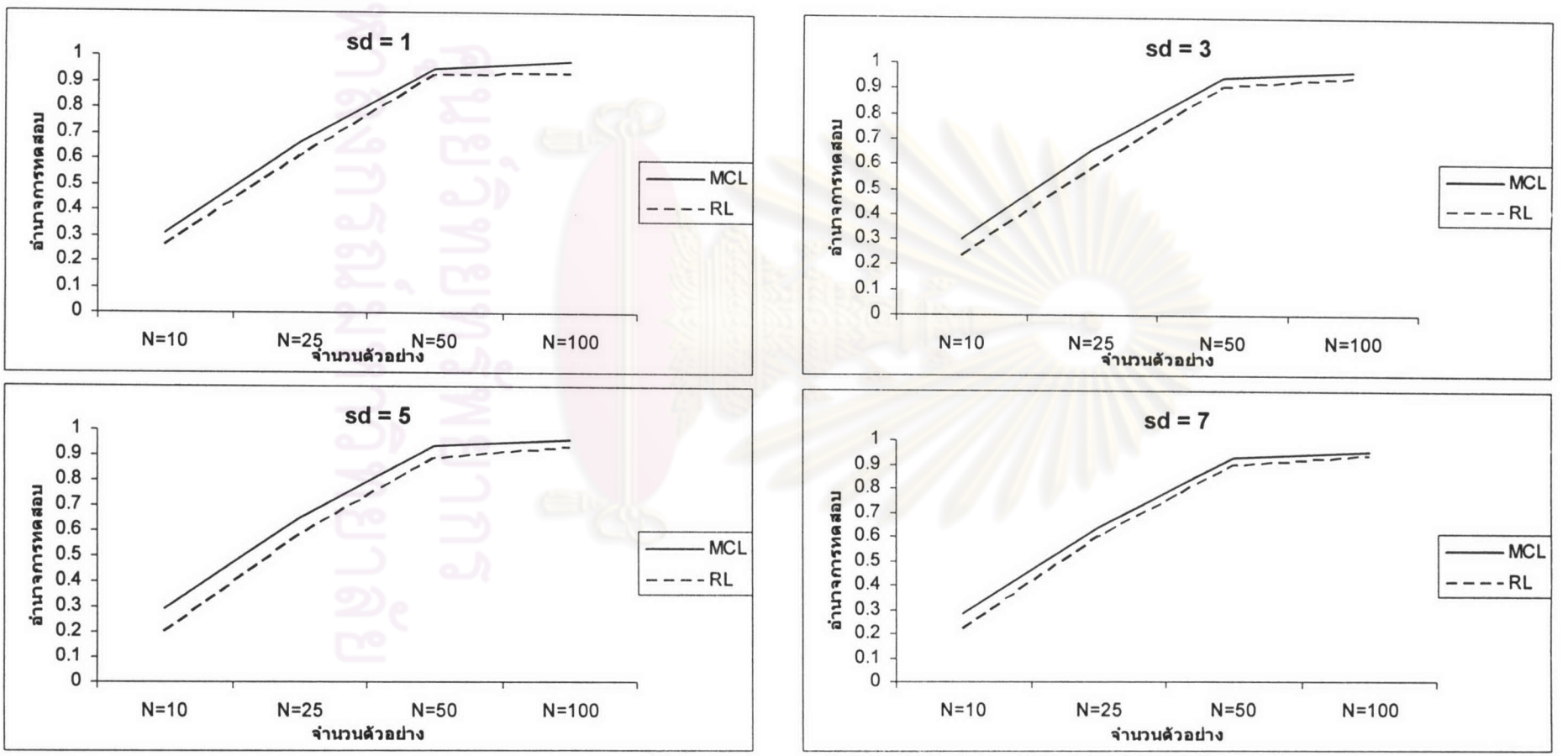

รูปที่ 4.6 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

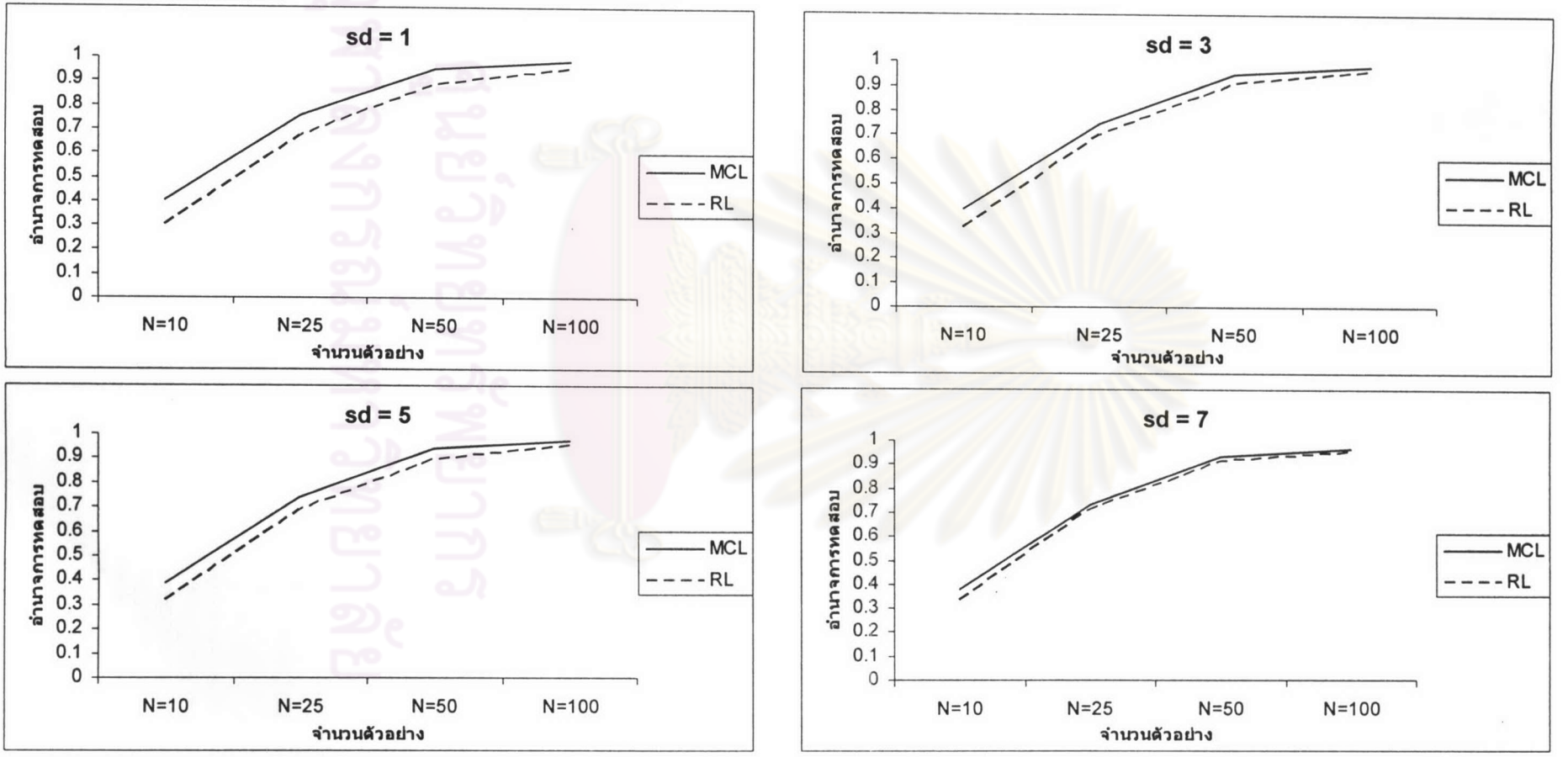

ตาราง 4.13 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=2 และระดับนัยสำคัญ α= 0.1

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.343	0.827	0.957	0.987	0.339	0.809	0.951	0.976	0.332	0.802	0.943	0.969	0.324	0.794	0.935	0.961
	RL	0.268	0.759	0.901	0.953	0.281	0.744	0.907	0.957	0.238	0.734	0.897	0.937	0.256	0.739	0.889	0.937
50 % ของ SD	MCL	0.434	0.902	0.985	0.991	0.426	0.895	0.979	0.982	0.419	0.887	0.971	0.975	0.411	0.879	0.963	0.967
	RL	0.378	0.870	0.978	0.986	0.356	0.867	0.976	0.978	0.372	0.861	0.965	0.970	0.370	0.857	0.958	0.962
90 % ของ SD	MCL	0.490	0.935	0.994	0.997	0.483	0.929	0.983	0.988	0.475	0.921	0.975	0.981	0.467	0.913	0.967	0.973
	RL	0.443	0.902	0.975	0.985	0.436	0.896	0.964	0.977	0.429	0.889	0.957	0.969	0.421	0.881	0.949	0.961

รูปที่ 4.7 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

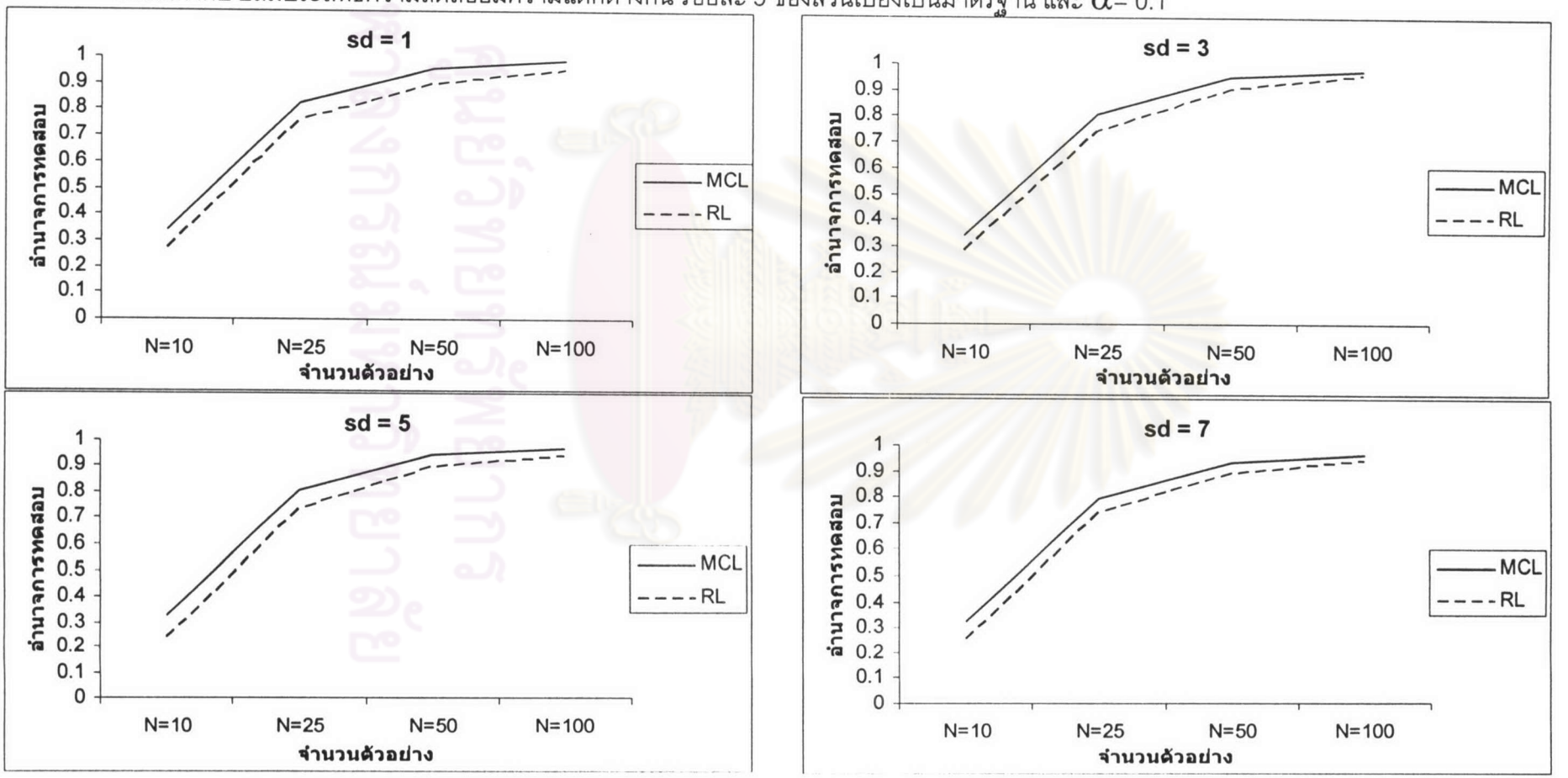

รูปที่ 4.8 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

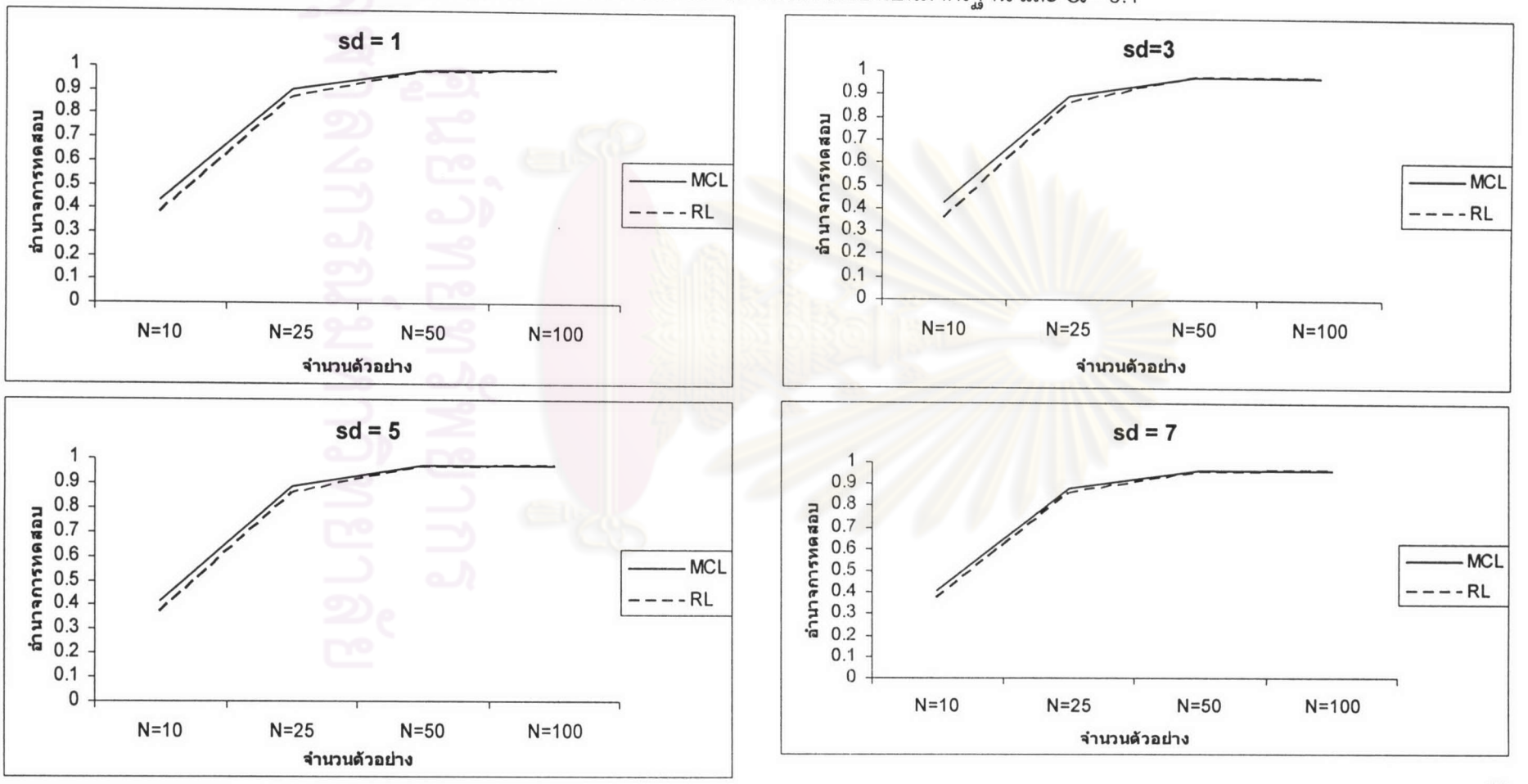

รูปที่ 4.9 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 2 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

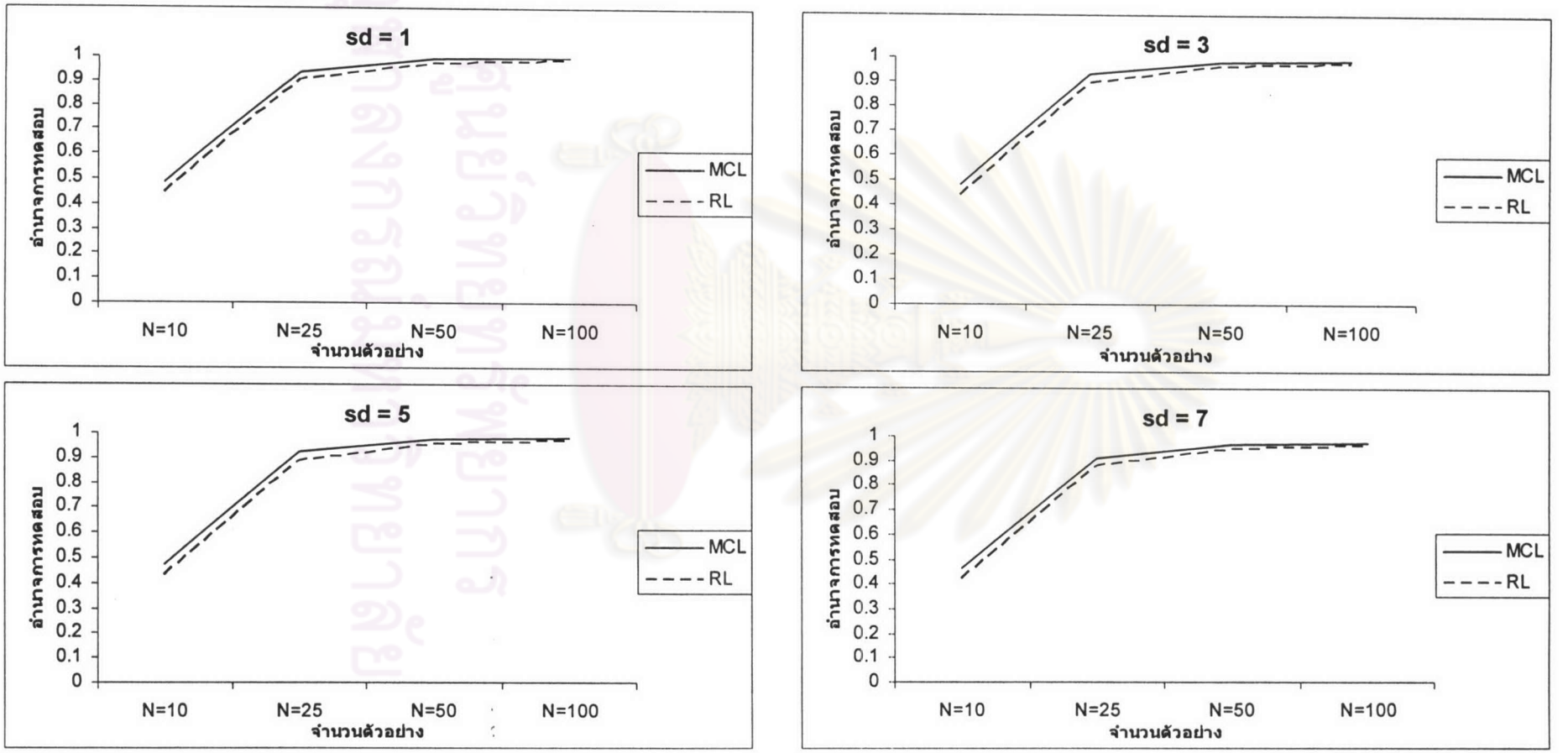

ตาราง 4.16 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=3 และระดับนัยสำคัญ α= 0.01

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.119	0.429	0.885	0.957	0.101	0.409	0.875	0.956	0.094	0.401	0.867	0.949	0.086	0.393	0.859	0.941
	RL	0.050	0.371	0.841	0.930	0.029	0.341	0.828	0.922	0.014	0.339	0.825	0.934	0.015	0.350	0.814	0.917
50 % ของ SD	MCL	0.186	0.489	0.911	0.977	0.178	0.483	0.908	0.977	0.171	0.476	0.901	0.970	0.163	0.468	0.893	0.962
	RL	0.134	0.444	0.874	0.945	0.102	0.434	0.861	0.943	0.109	0.421	0.853	0.949	0.089	0.403	0.849	0.923
90 % ของ SD	MCL	0.244	0.521	0.935	0.987	0.236	0.516	0.927	0.983	0.229	0.509	0.919	0.975	0.221	0.501	0.911	0.967
	RL	0.176	0.456	0.893	0.963	0.141	0.461	0.878	0.946	0.140	0.440	0.878	0.954	0.142	0.440	0.881	0.950

รูปที่ 4.10 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 3 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

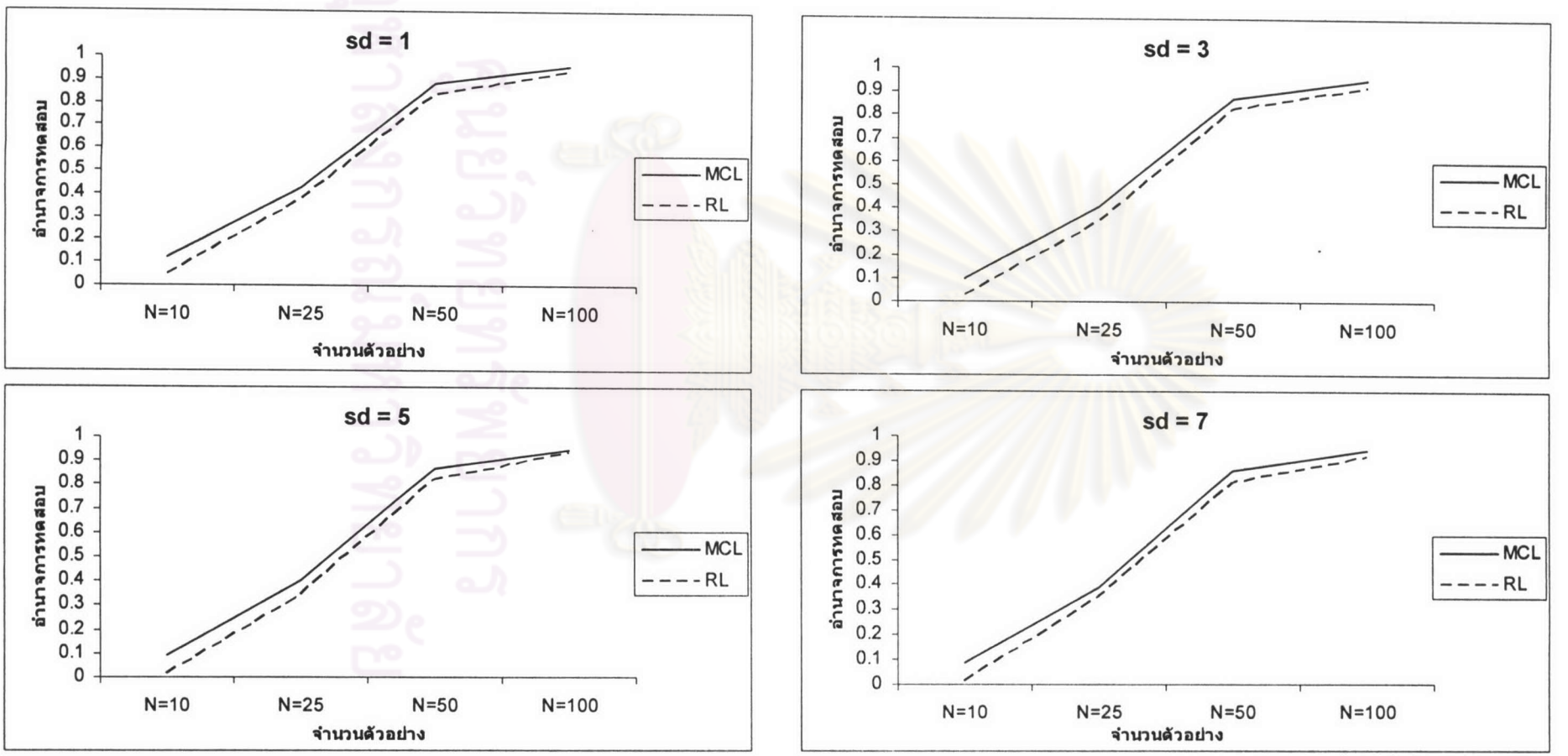

รูปที่ 4.11 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 3 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

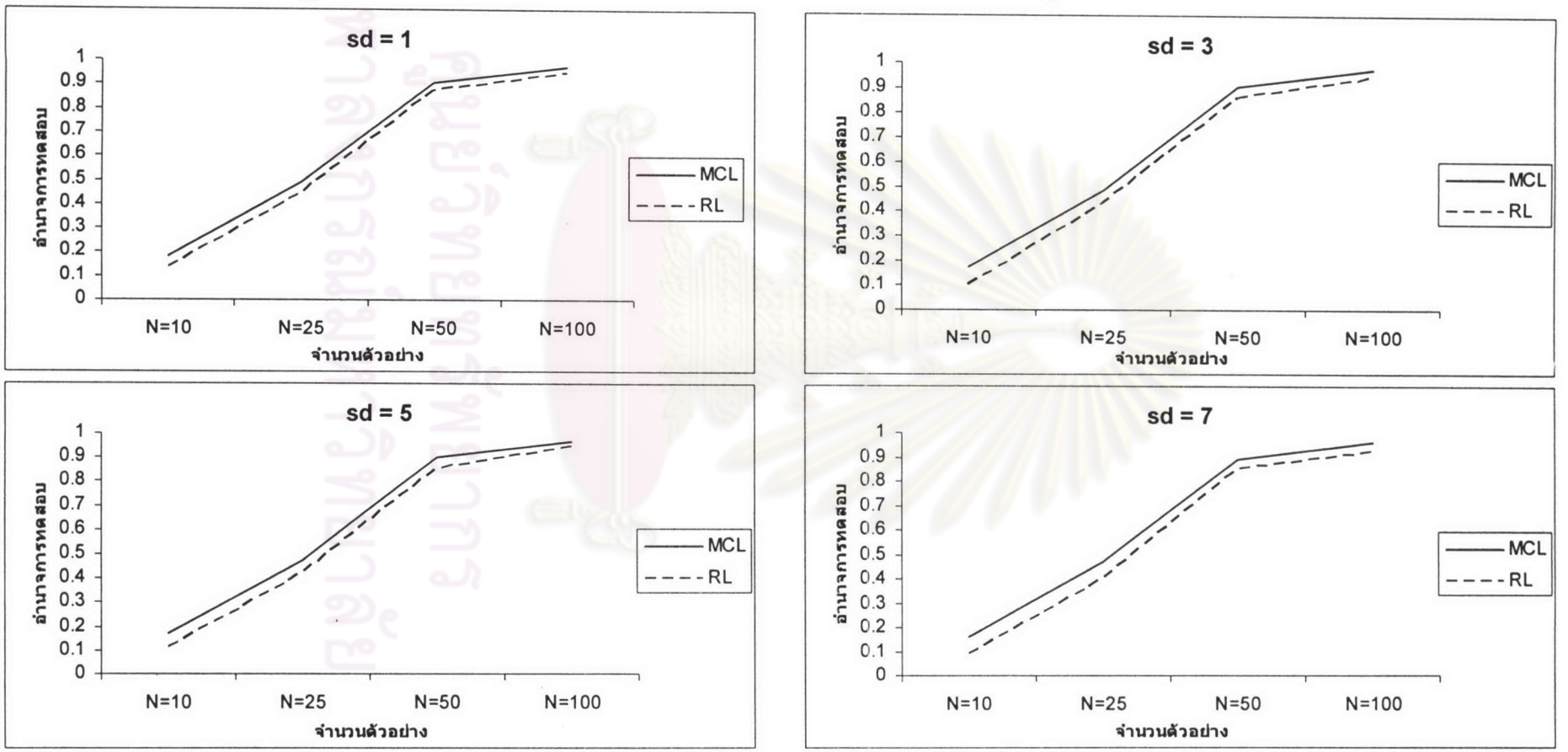

รูปที่ 4.12 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 3 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

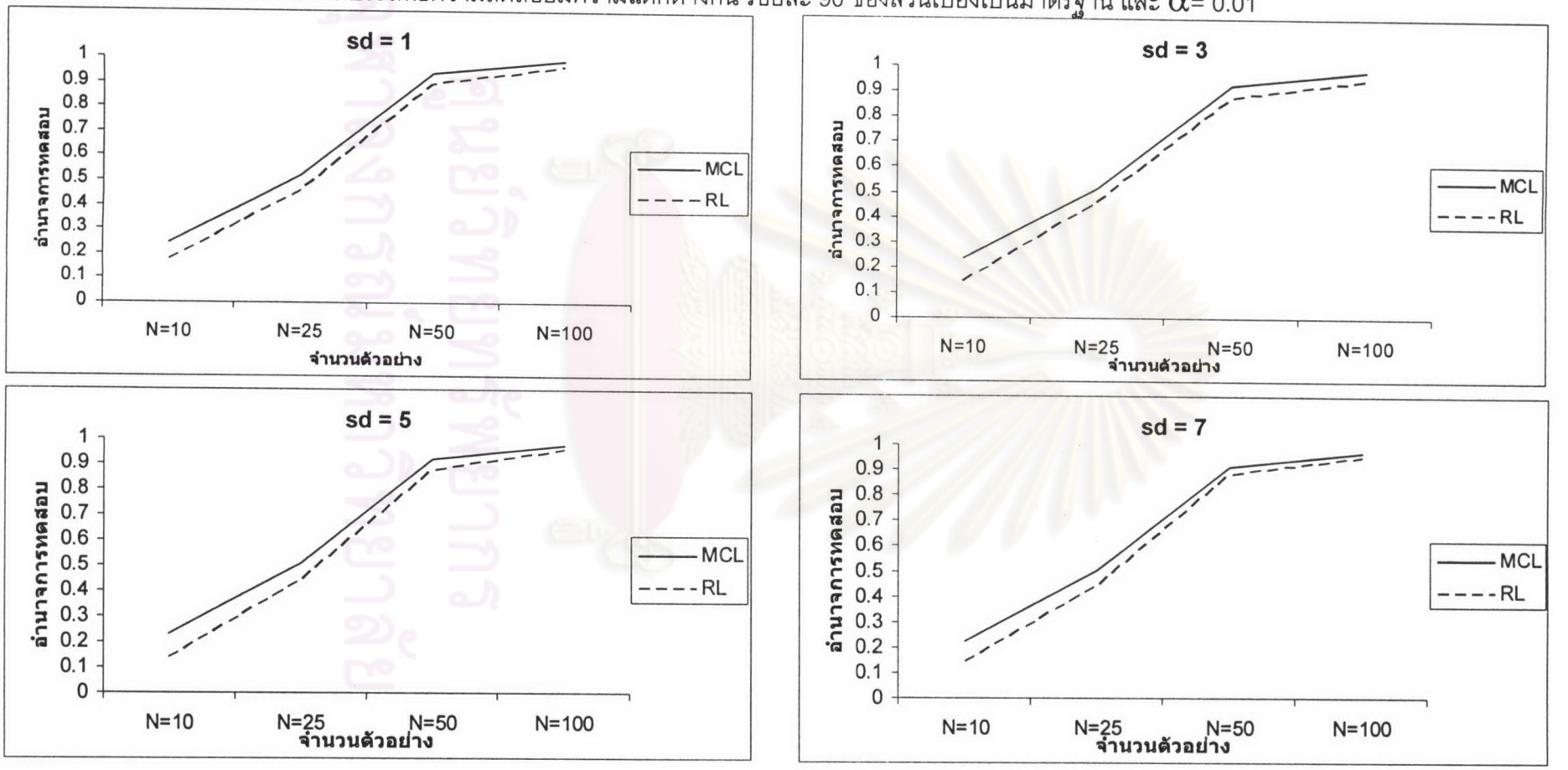

ตาราง 4.17 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=3 และระดับนัยสำคัญ α= 0.05

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.241	0.616	0.941	0.970	0.233	0.603	0.917	0.960	0.225	0.595	0.910	0.953	0.217	0.587	0.902	0.945
	RL	0.189	0.571	0.904	0.938	0.157	0.554	0.870	0.926	0.163	0.540	0.862	0.932	0.143	0.522	0.858	0.906
50 % ของ SD	MCL	0.317	0.672	0.962	0.984	0.305	0.663	0.949	0.977	0.297	0.655	0.942	0.970	0.289	0.647	0.934	0.962
	RL	0.260	0.618	0.916	0.953	0.247	0.619	0.920	0.966	0.219	0.589	0.895	0.939	0.238	0.612	0.895	0.941
90 % ของ SD	MCL	0.410	0.758	0.960	0.991	0.403	0.757	0.953	0.987	0.396	0.749	0.946	0.979	0.388	0.741	0.938	0.971
	RL	0.303	0.674	0.896	0.939	0.329	0.710	0.915	0.965	0.328	0.694	0.900	0.955	0.341	0.720	0.919	0.959

รูปที่ 4.13 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 3 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

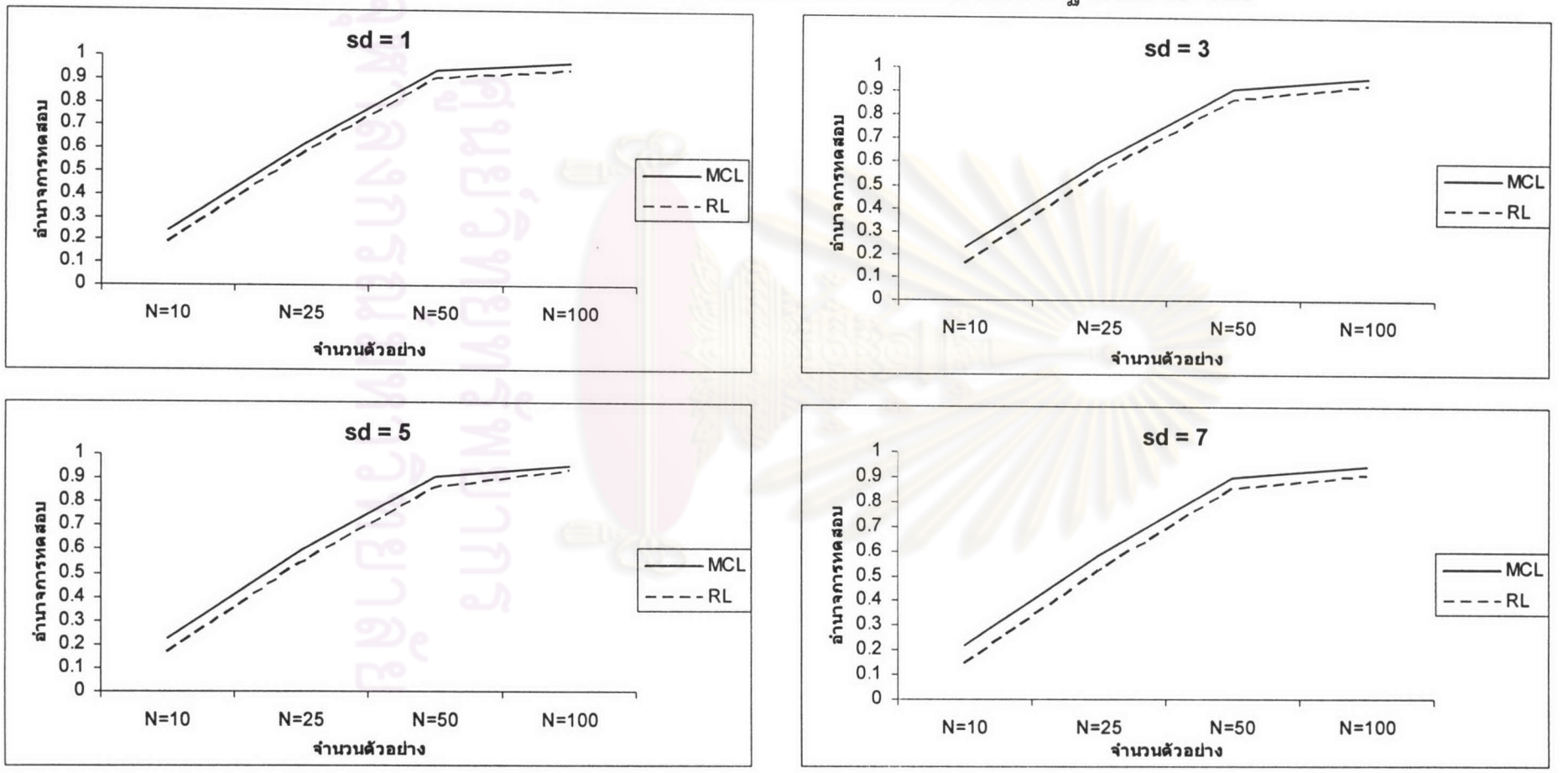

รูปที่ 4.14 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 3 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

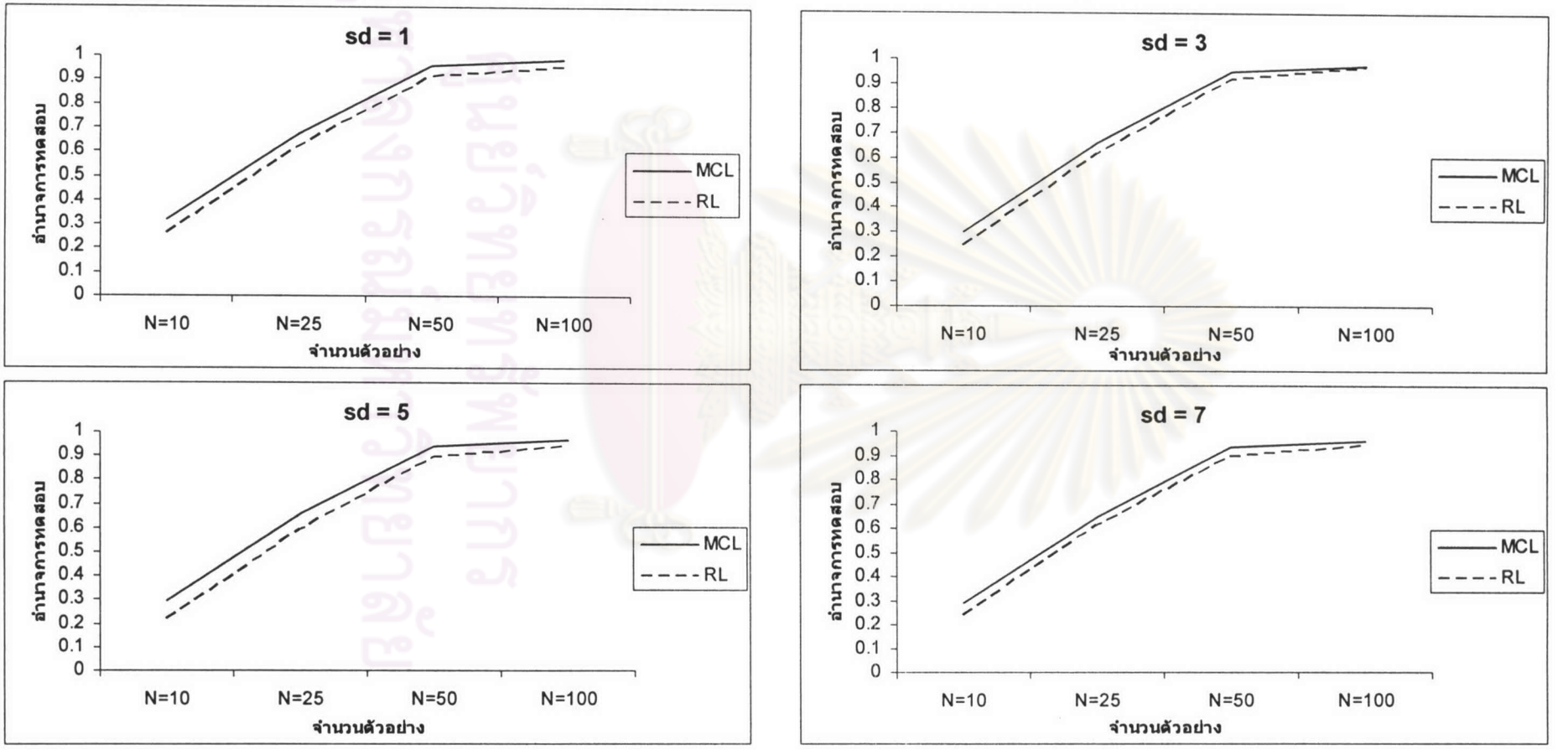

รูปที่ 4.15 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 3 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

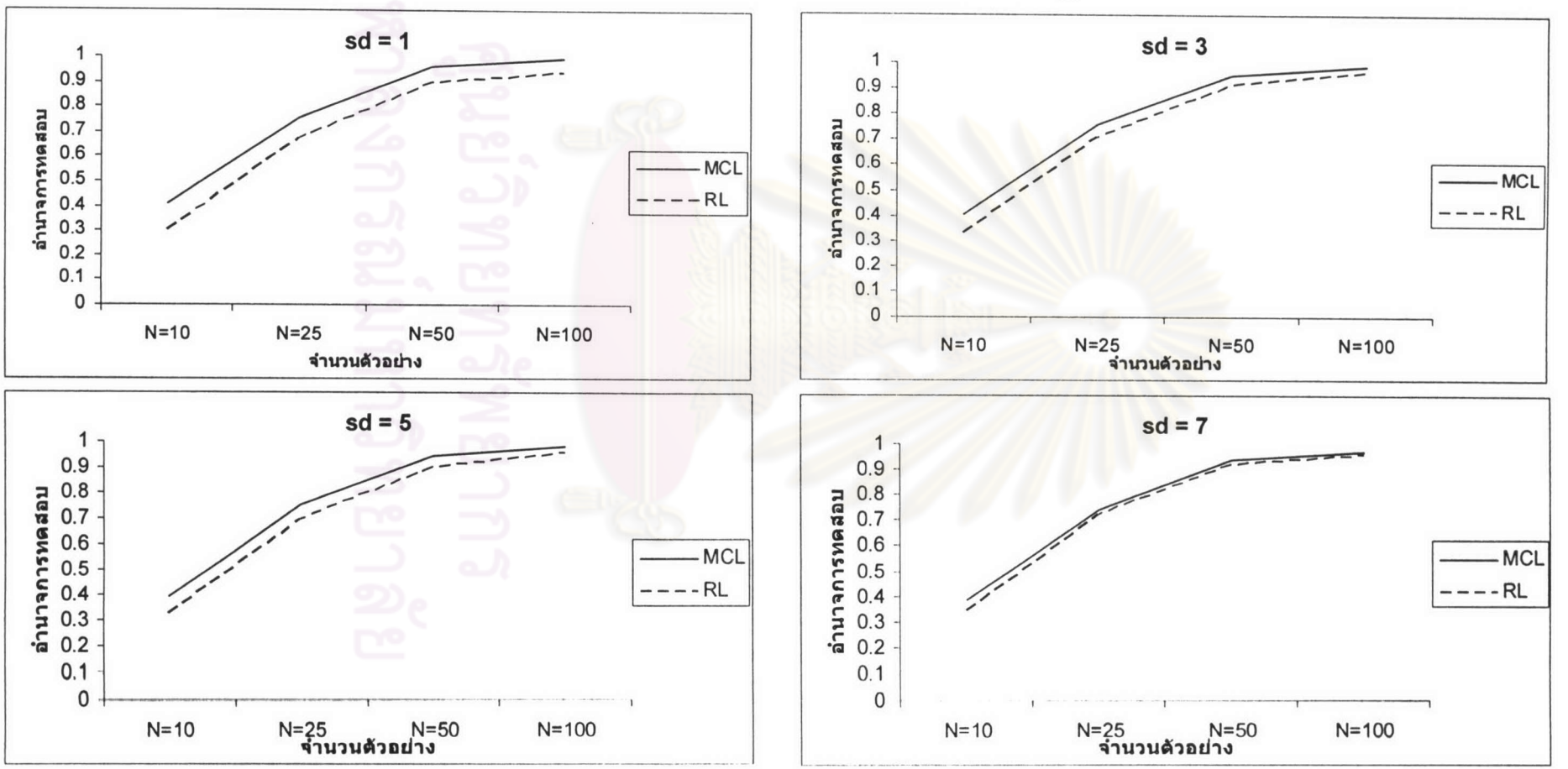

ตาราง 4.18 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=3 และระดับนัยสำคัญ α= 0.1

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.354	0.839	0.965	0.989	0.348	0.818	0.958	0.979	0.341	0.811	0.951	0.972	0.333	0.803	0.943	0.964
	RL	0.260	0.764	0.902	0.942	0.274	0.771	0.920	0.957	0.273	0.756	0.905	0.948	0.286	0.782	0.924	0.952
50 % ของ SD	MCL	0.438	0.907	0.989	0.995	0.431	0.903	0.985	0.984	0.424	0.895	0.977	0.977	0.416	0.887	0.969	0.969
	RL	0.371	0.853	0.943	0.962	0.370	0.848	0.942	0.948	0.375	0.851	0.943	0.955	0.357	0.839	0.930	0.942
90 % ของ SD	MCL	0.502	0.940	0.997	0.998	0.493	0.937	0.997	0.993	0.485	0.929	0.989	0.986	0.477	0.921	0.981	0.978
	RL	0.437	0.872	0.942	0.964	0.405	0.872	0.973	0.974	0.407	0.883	0.955	0.961	0.426	0.886	0.942	0.957

รูปที่ 4.16 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 3 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

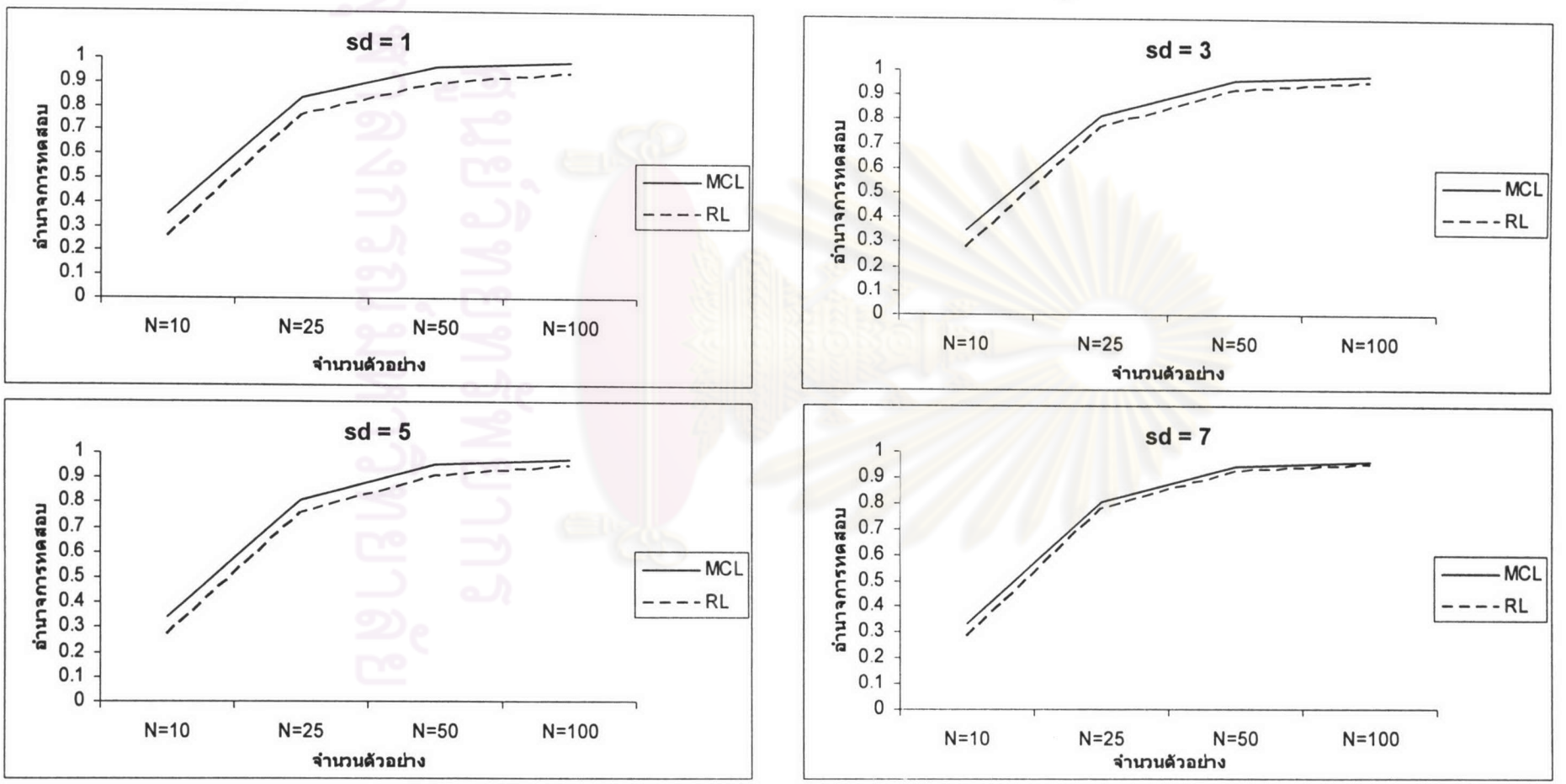

รูปที่ 4.17 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 3 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

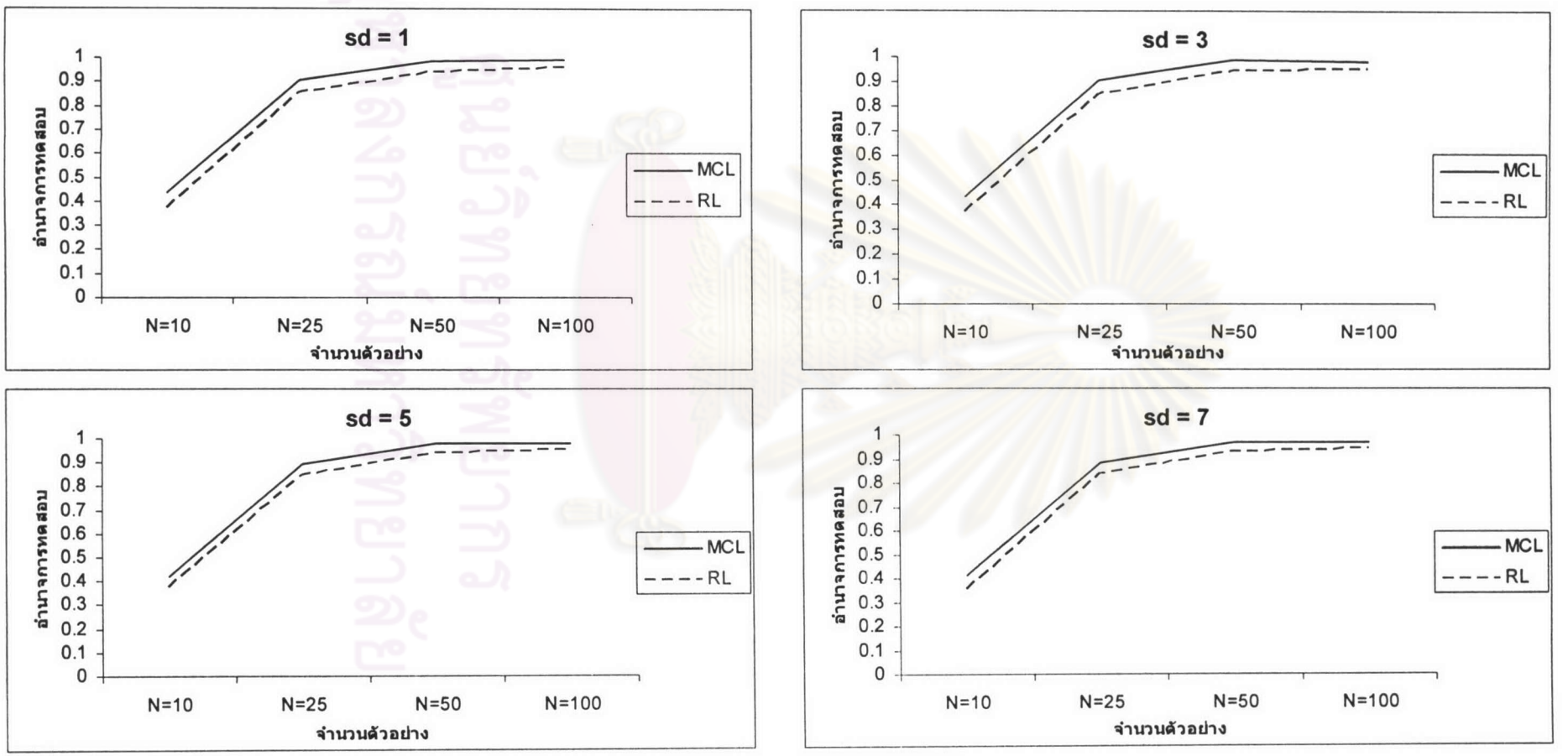

รูปที่ 4.18 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 3 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

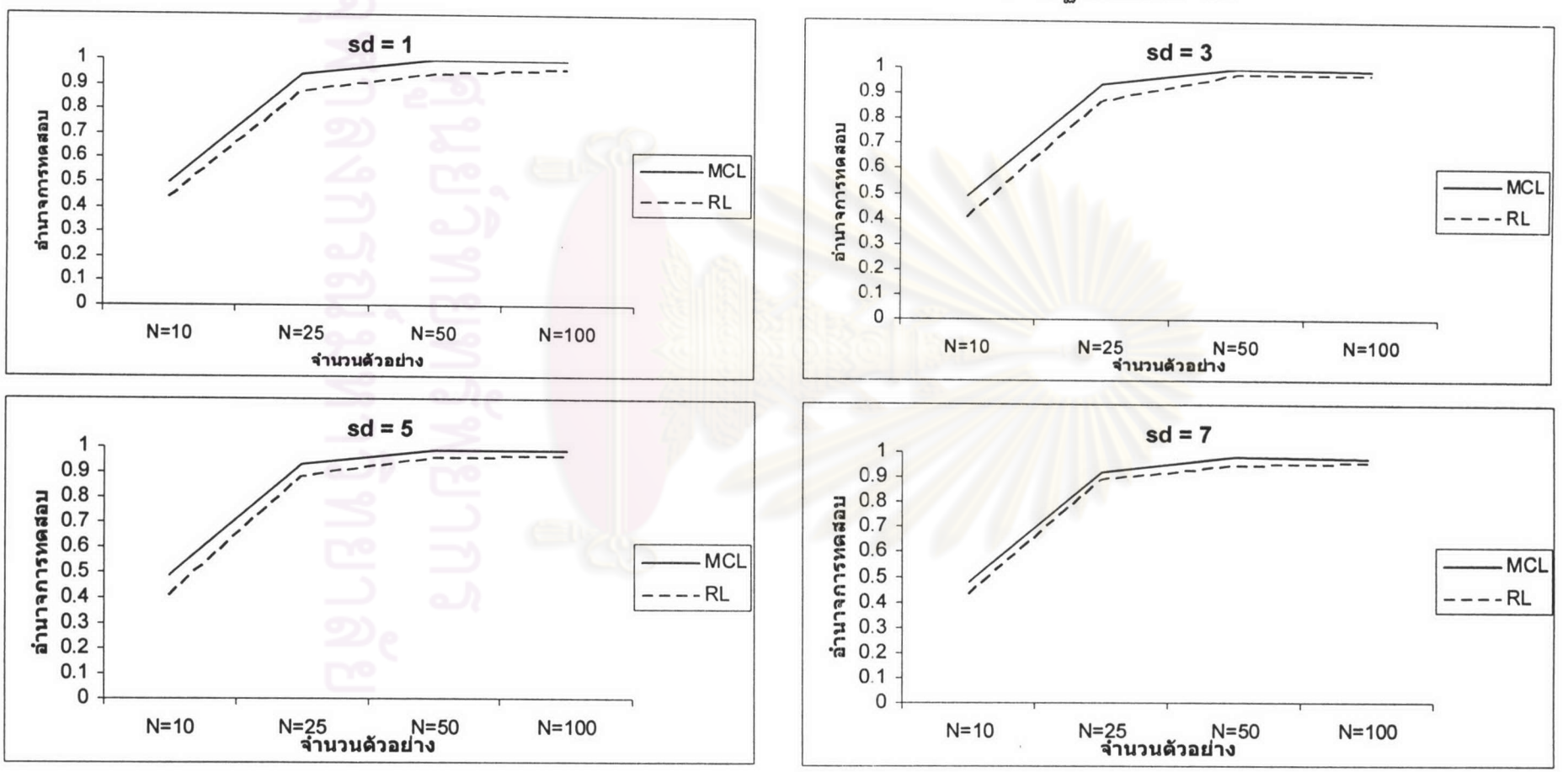

ตาราง 4.19 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=4 และระดับนัยสำคัญ α= 0.01

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.125	0.437	0.896	0.962	0.110	0.419	0.879	0.959	0.103	0.412	0.872	0.951	0.095	0.404	0.864	0.943
	RL	0.031	0.362	0.833	0.915	0.036	0.372	0.841	0.937	0.035	0.357	0.826	0.927	0.048	0.383	0.845	0.931
50 % ของ SD	MCL	0.195	0.495	0.919	0.982	0.183	0.491	0.914	0.981	0.175	0.484	0.907	0.973	0.167	0.476	0.899	0.965
	RL	0.117	0.432	0.873	0.965	0.122	0.440	0.867	0.968	0.126	0.440	0.873	0.954	0.108	0.431	0.860	0.945
90 % ของ SD	MCL	0.247	0.527	0.941	0.991	0.245	0.521	0.935	0.989	0.238	0.514	0.927	0.981	0.230	0.506	0.919	0.973
	RL	0.185	0.473	0.906	0.982	0.171	0.474	0.897	0.977	0.181	0.470	0.896	0.977	0.183	0.485	0.910	0.972

รูปที่ 4.19 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 4 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

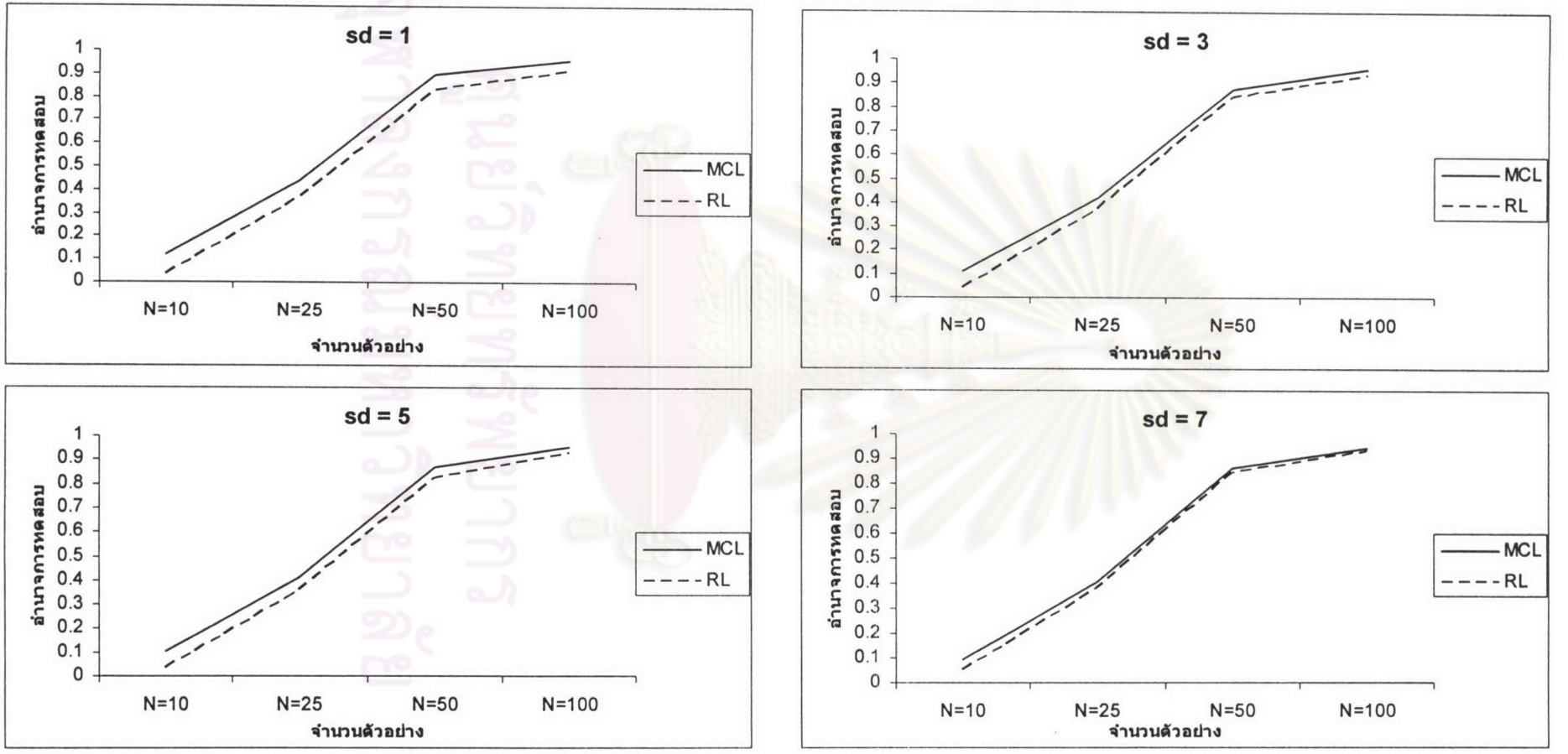

รูปที่ 4.20 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 4 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

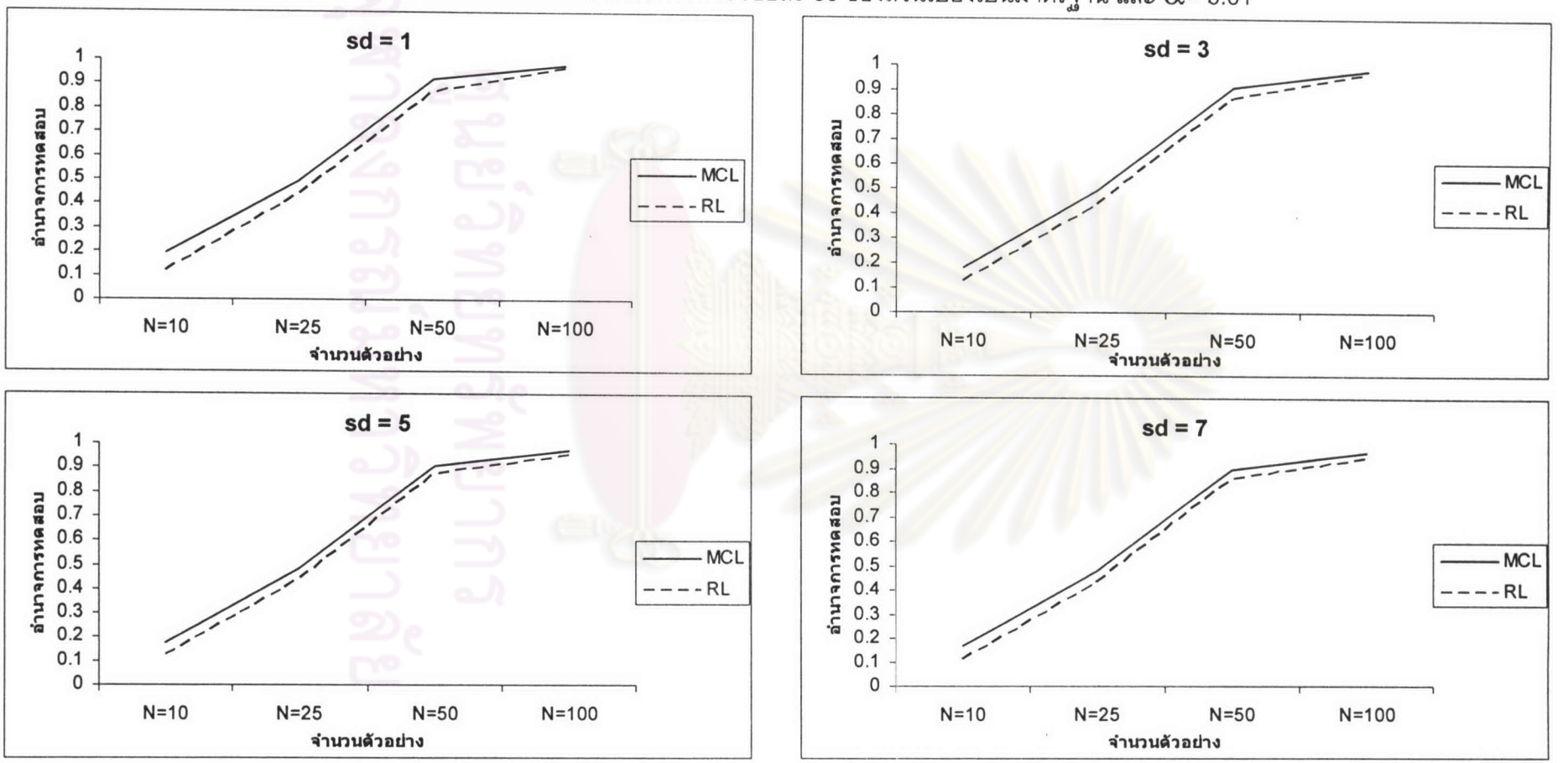

รูปที่ 4.21 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 4 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

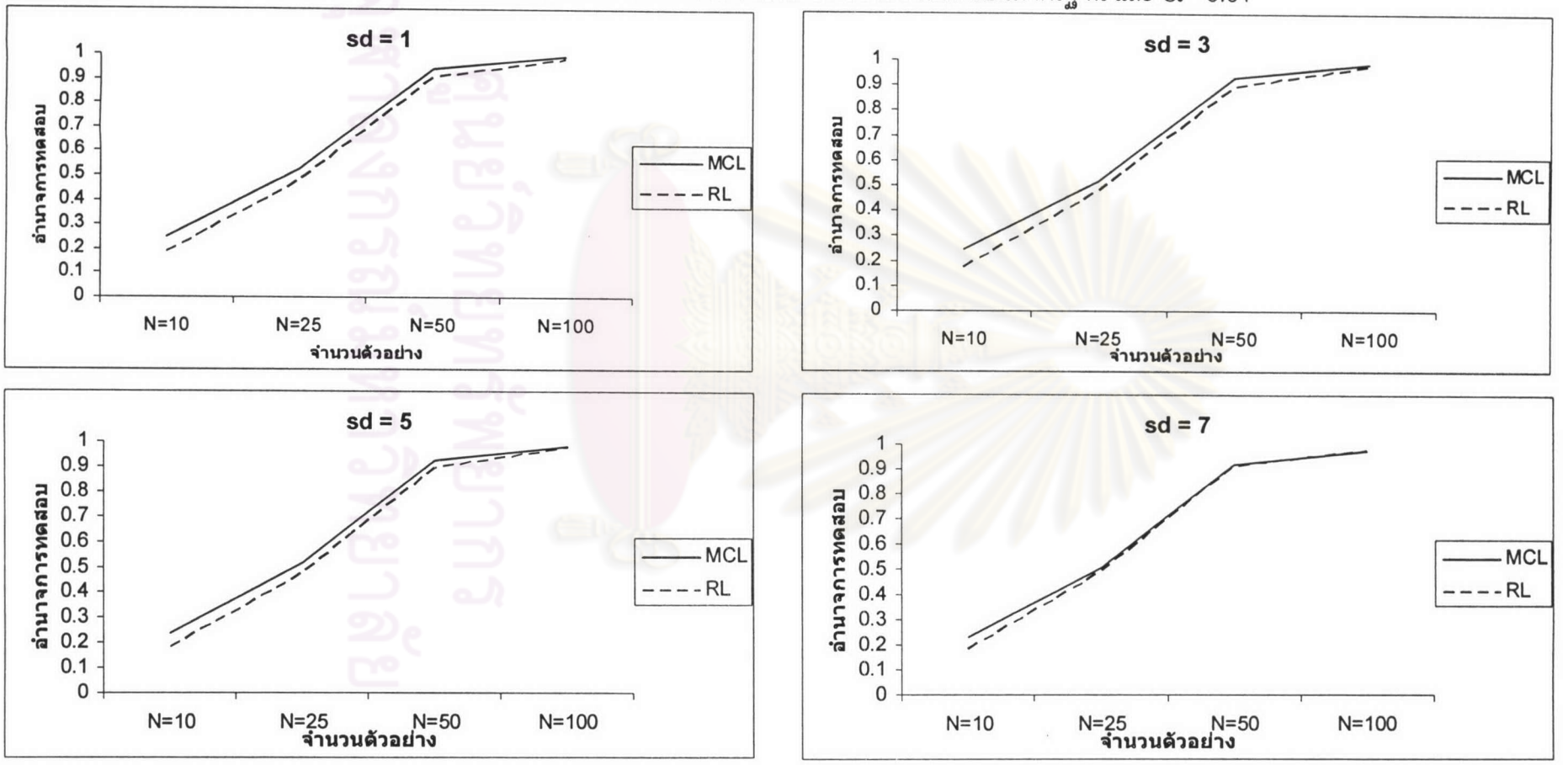

ตาราง 4.20 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=4 และระดับนัยสำคัญ α= 0.05

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.253	0.623	0.951	0.974	0.237	0.609	0.923	0.967	0.230	0.601	0.916	0.959	0.222	0.593	0.908	0.951
	RL	0.188	0.569	0.905	0.943	0.179	0.565	0.894	0.956	0.152	0.535	0.869	0.928	0.171	0.558	0.869	0.930
50 % ของ SD	MCL	0.327	0.675	0.967	0.987	0.309	0.670	0.955	0.983	0.302	0.663	0.948	0.976	0.294	0.655	0.940	0.968
	RL	0.280	0.642	0.938	0.975	0.248	0.615	0.912	0.947	0.253	0.619	0.914	0.954	0.235	0.607	0.901	0.941
90 % ของ SD	MCL	0.419	0.764	0.971	0.993	0.409	0.762	0.961	0.989	0.401	0.755	0.953	0.982	0.393	0.747	0.945	0.974
	RL	0.316	0.680	0.907	0.941	0.335	0.715	0.923	0.967	0.333	0.700	0.907	0.958	0.346	0.726	0.926	0.962

รูปที่ 4.22 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 4 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

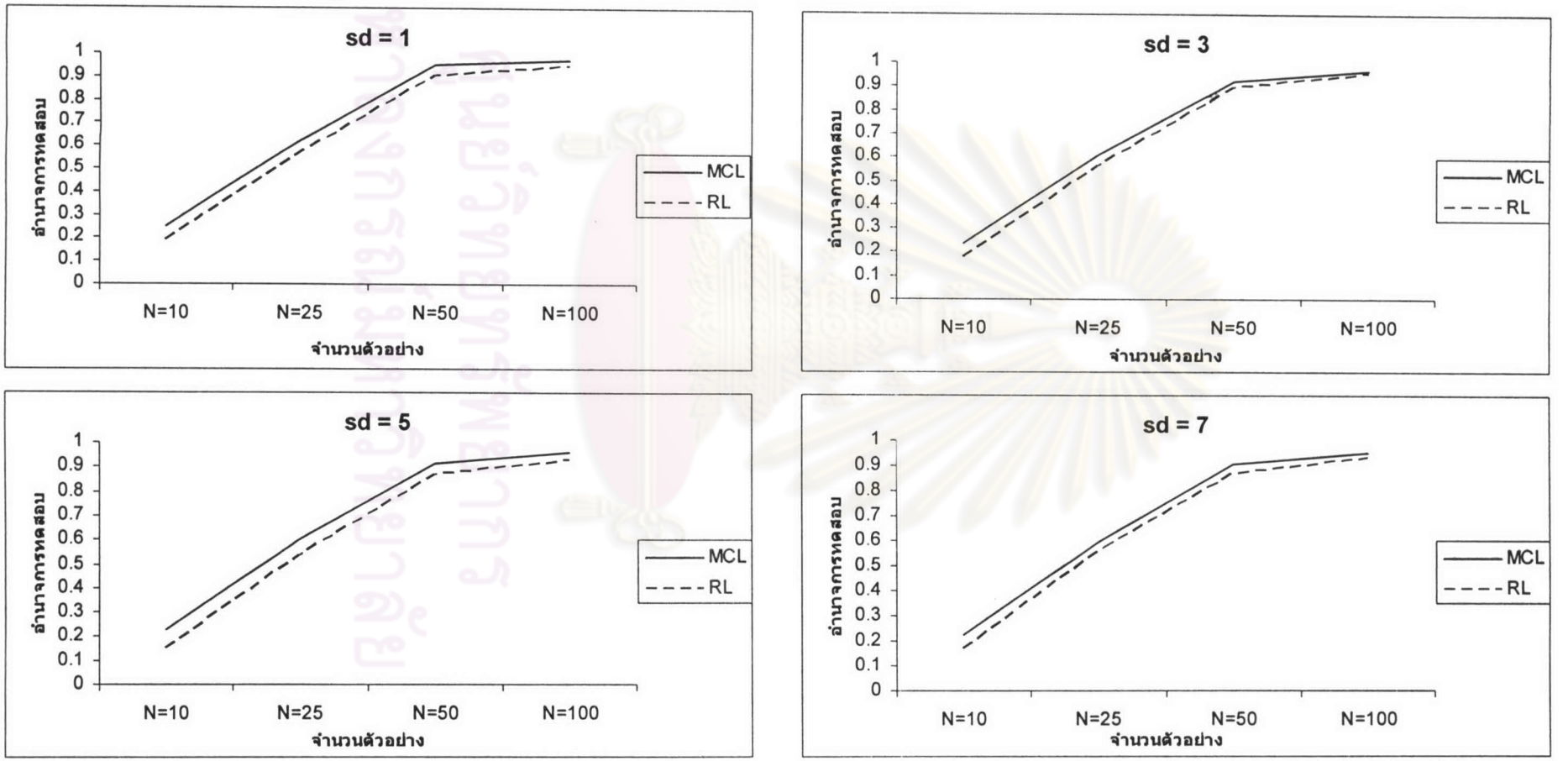

รูปที่ 4.23 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 4 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

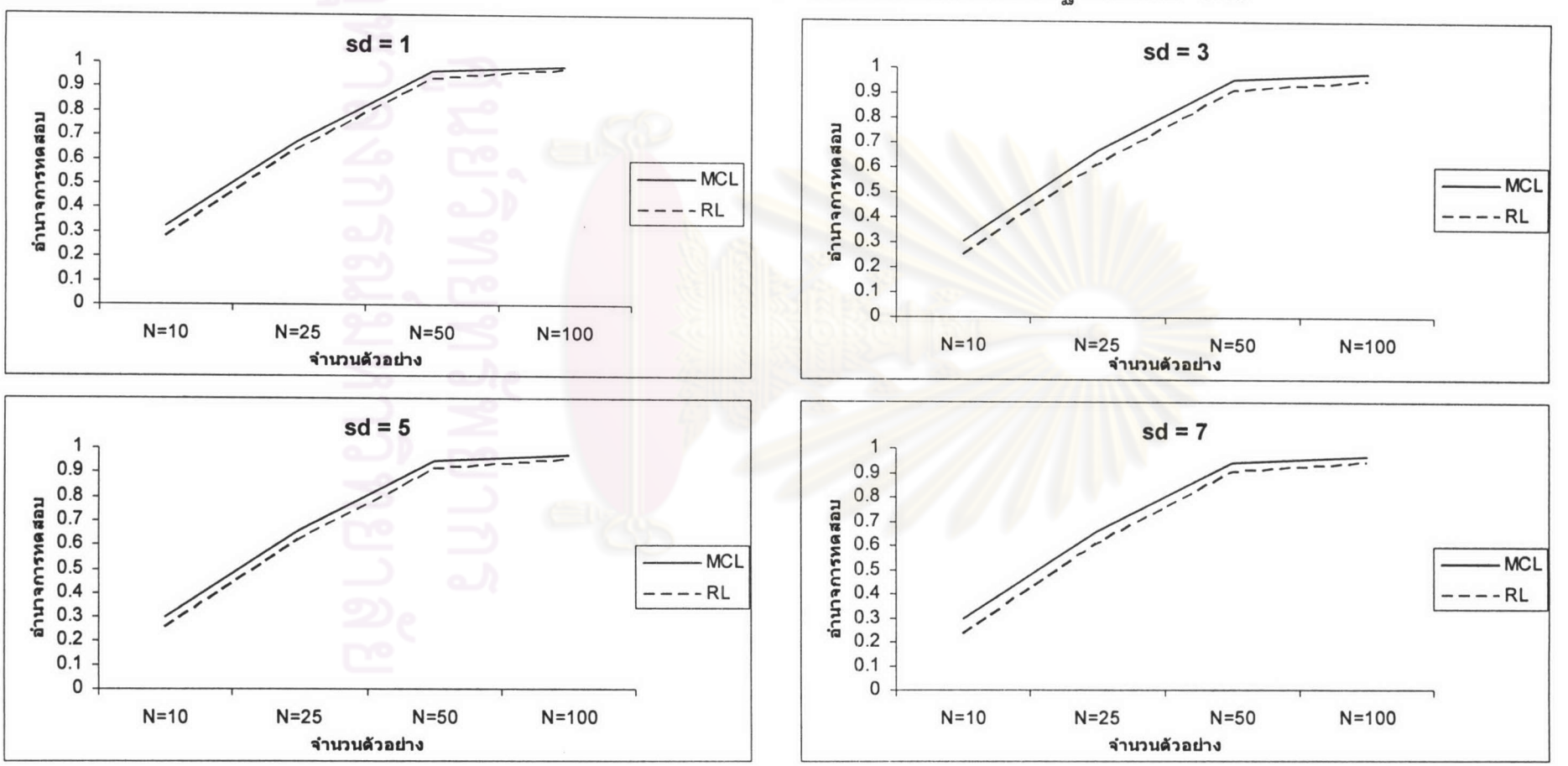

รูปที่ 4.24 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 4 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

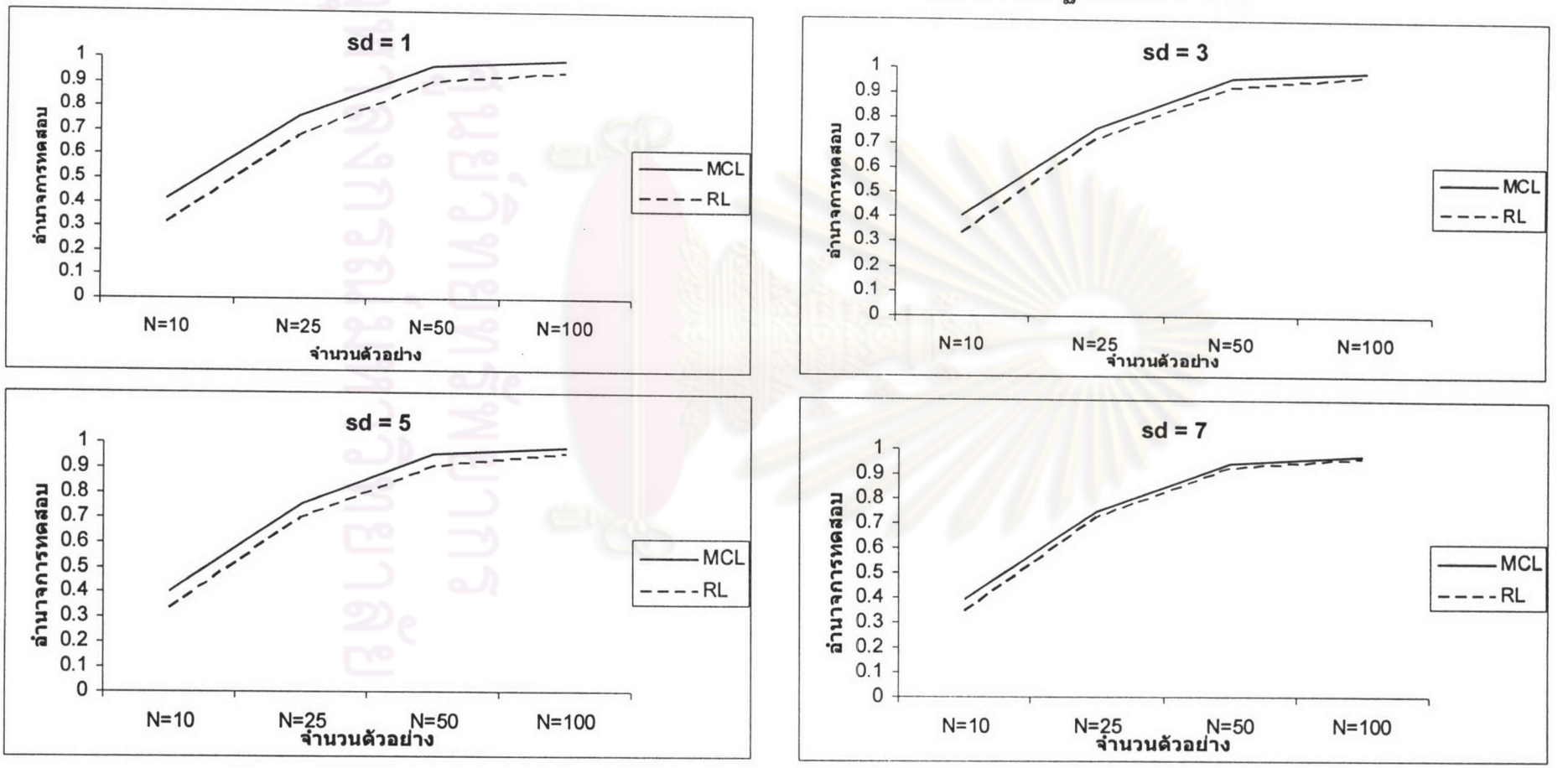

ตาราง 4.21 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=4 และระดับนัยสำคัญ α= 0.1

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.359	0.843	0.971	0.991	0.508	0.944	1.000	1.000	0.503	0.942	0.999	0.999	0.496	0.935	0.991	0.991
	RL	0.293	0.789	0.948	0.975	0.421	0.872	0.962	0.975	0.409	0.874	0.953	0.967	0.431	0.893	0.962	0.975
50 % ของ SD	MCL	0.443	0.913	0.992	0.997	0.352	0.823	0.964	0.984	0.345	0.815	0.957	0.977	0.337	0.807	0.949	0.969
	RL	0.391	0.868	0.955	0.965	0.276	0.774	0.917	0.950	0.283	0.760	0.909	0.956	0.263	0.742	0.905	0.930
90 % ของ SD	MCL	0.508	0.944	1.000	1.000	0.439	0.908	0.989	0.989	0.431	0.901	0.982	0.982	0.423	0.893	0.974	0.974
	RL	0.443	0.890	0.954	0.969	0.381	0.864	0.960	0.978	0.353	0.835	0.935	0.973	0.372	0.848	0.935	0.968

รูปที่ 4.25 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 4 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

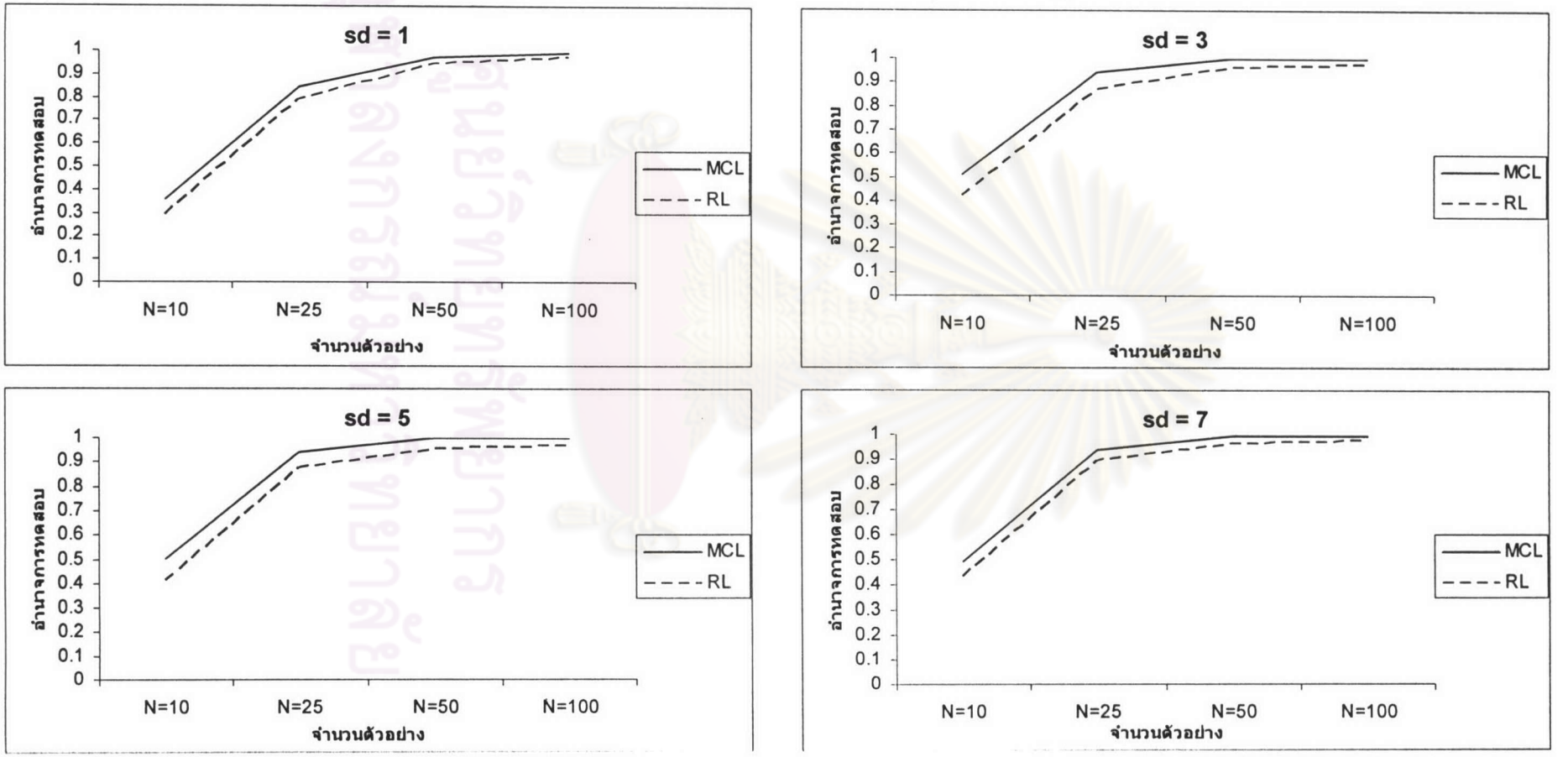

รูปที่ 4.26 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 4 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

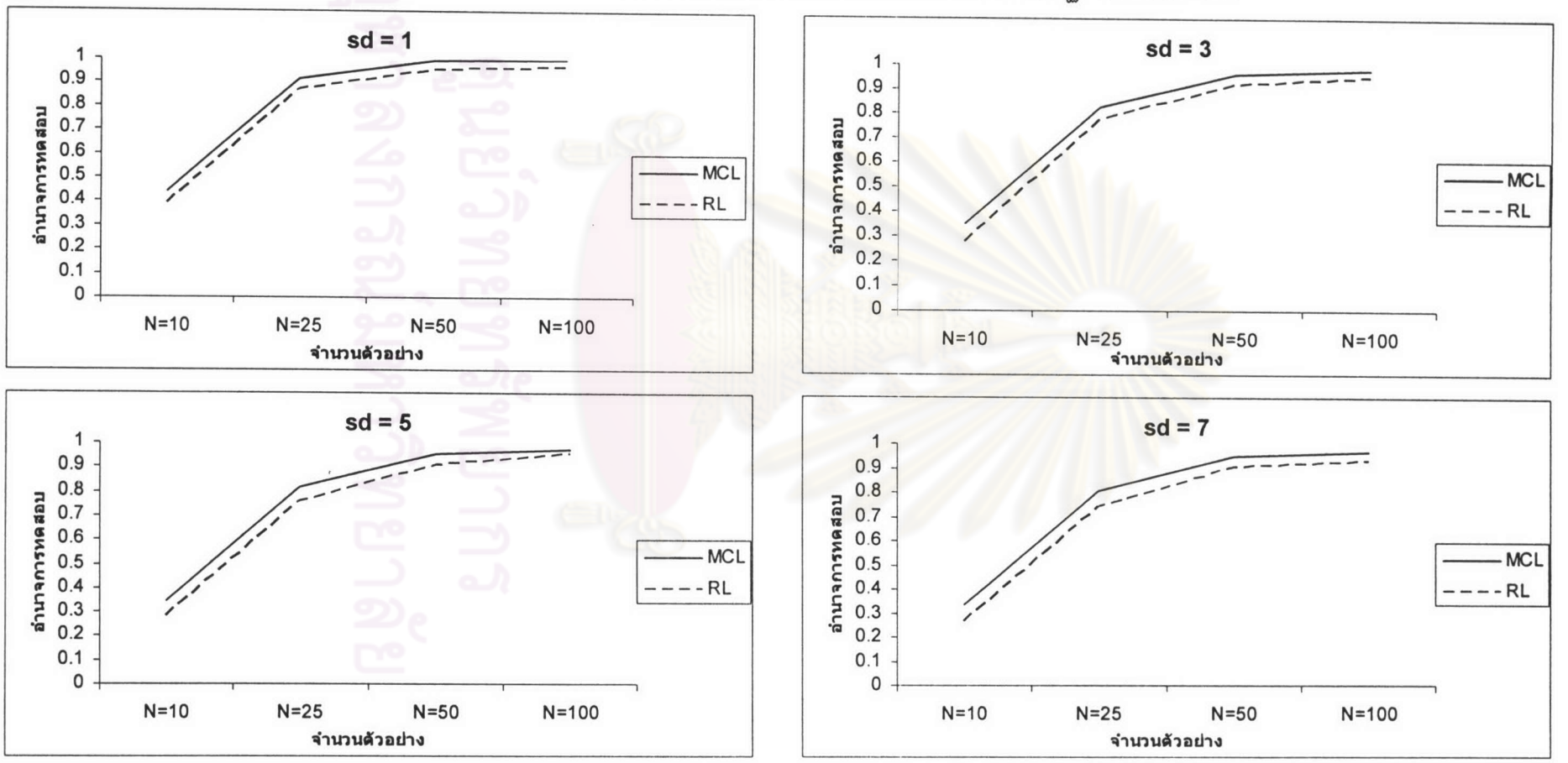

รูปที่ 4.27 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 4 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

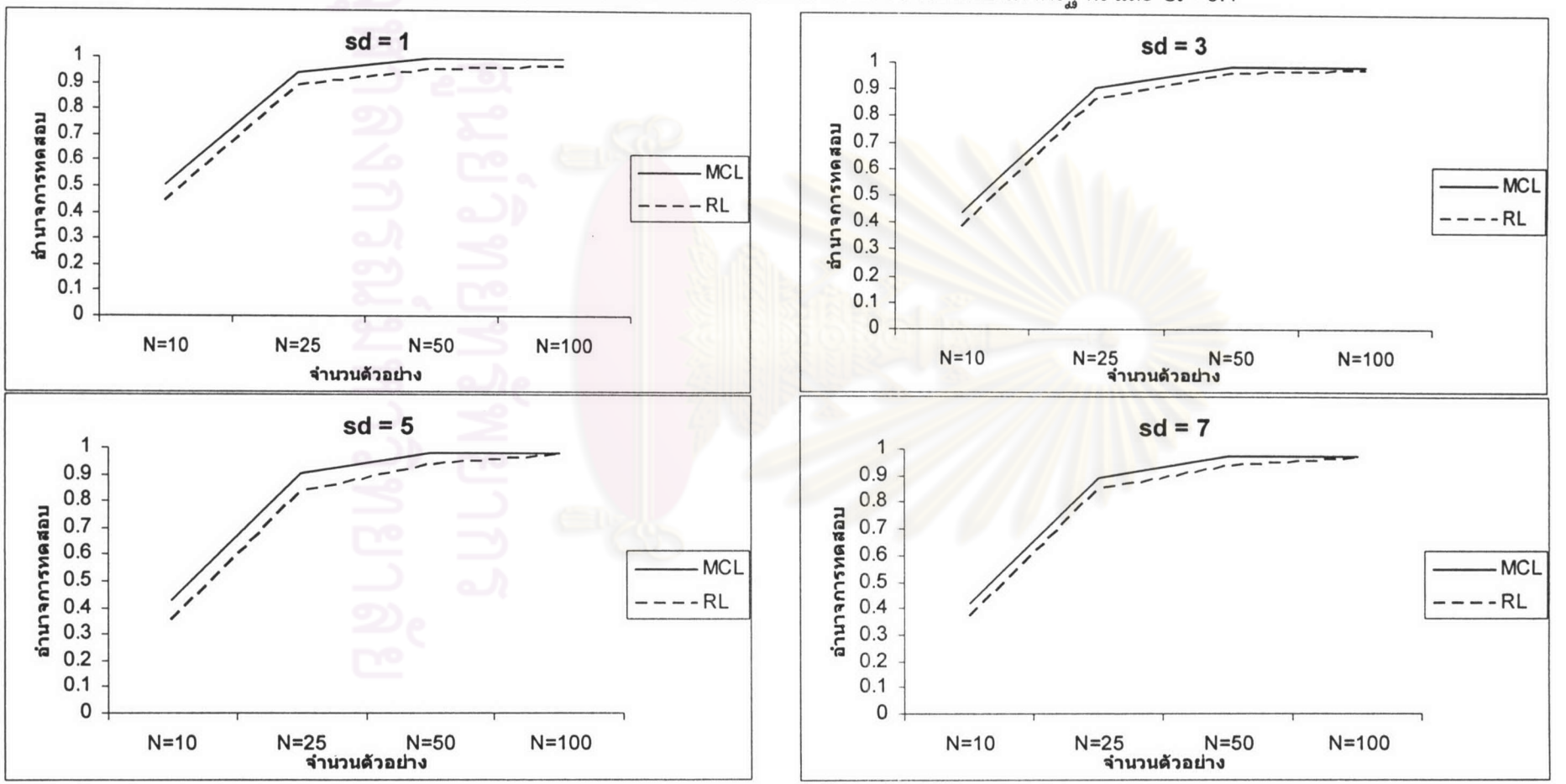

ตาราง 4.22 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=5 และระดับนัยสำคัญ α= 0.01

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.133	0.445	0.901	0.967	0.117	0.426	0.888	0.962	0.110	0.419	0.881	0.955	0.102	0.411	0.873	0.947
	RL	0.030	0.361	0.837	0.915	0.043	0.379	0.850	0.940	0.042	0.364	0.835	0.931	0.055	0.390	0.854	0.935
50 % ของ SD	MCL	0.201	0.503	0.927	0.983	0.190	0.497	0.919	0.983	0.183	0.490	0.912	0.973	0.175	0.482	0.904	0.965
	RL	0.133	0.438	0.885	0.959	0.095	0.442	0.870	0.946	0.094	0.421	0.871	0.952	0.096	0.421	0.874	0.958
90 % ของ SD	MCL	0.255	0.534	0.949	0.993	0.250	0.530	0.941	0.991	0.243	0.523	0.934	0.983	0.235	0.515	0.926	0.982
	RL	0.196	0.500	0.923	0.984	0.176	0.499	0.920	0.979	0.186	0.479	0.903	0.979	0.188	0.494	0.917	0.981

รูปที่ 4.28 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 5 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

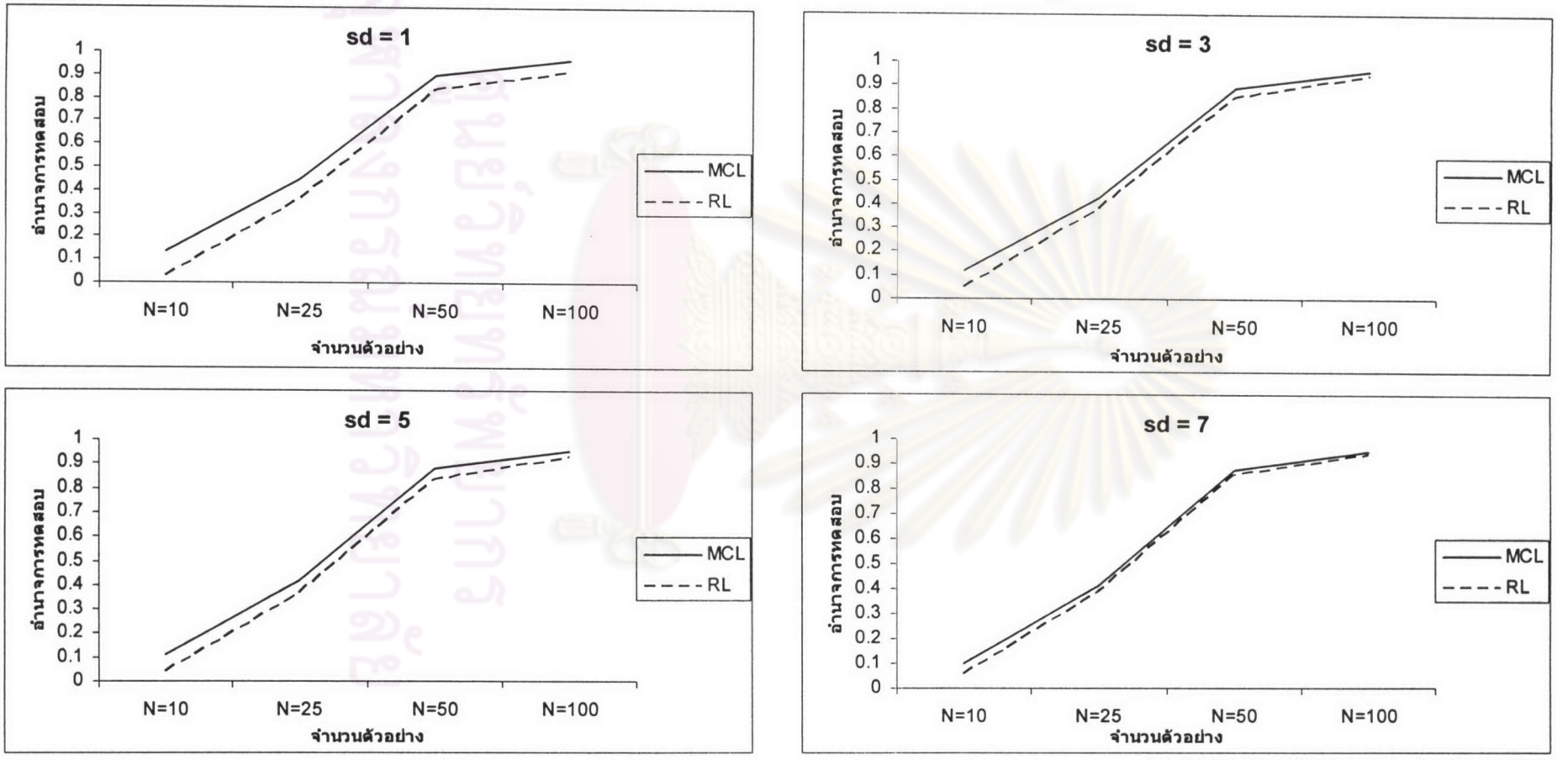

รูปที่ 4.29 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 5 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

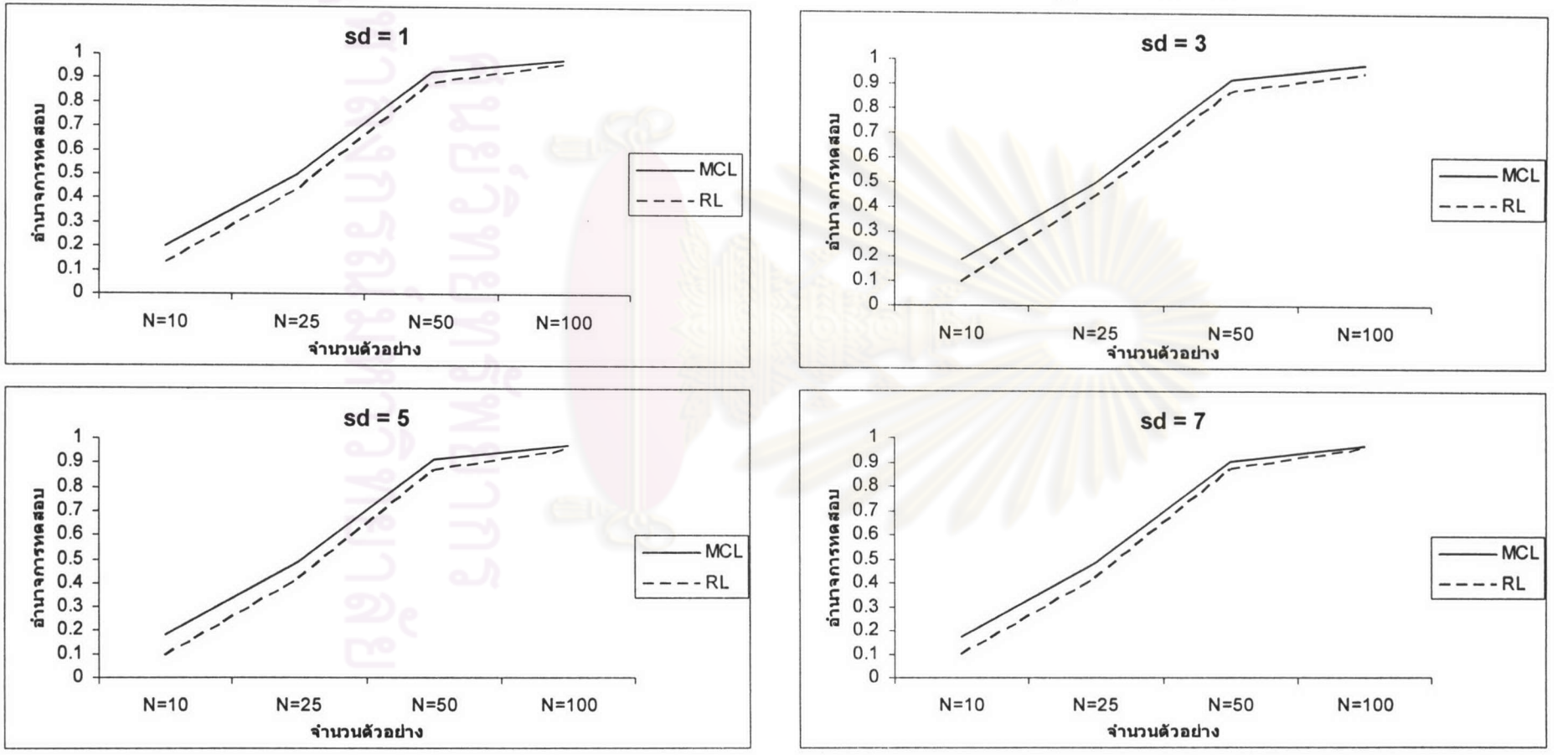

รูปที่ 4.30 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 5 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.01

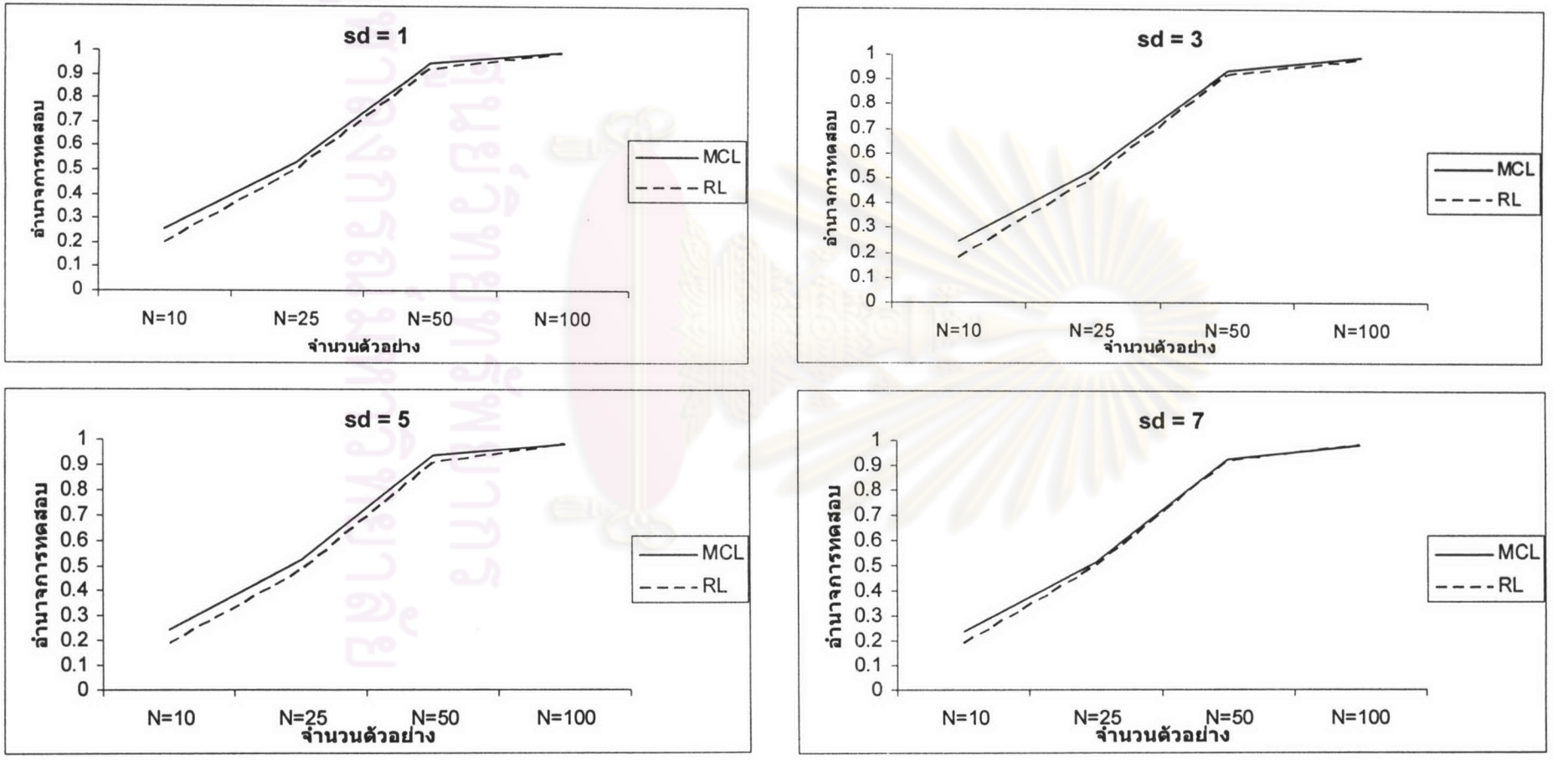

ตาราง 4.23 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=5 และระดับนัยสำคัญ α= 0.05

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.257	0.628	0.960	0.978	0.248	0.616	0.931	0.977	0.241	0.609	0.924	0.969	0.233	0.601	0.916	0.961
	RL	0.205	0.583	0.923	0.946	0.172	0.567	0.884	0.943	0.179	0.554	0.876	0.948	0.159	0.536	0.872	0.922
50 % ของ SD	MCL	0.335	0.681	0.974	0.991	0.315	0.674	0.961	0.988	0.308	0.667	0.953	0.981	0.300	0.659	0.945	0.973
	RL	0.278	0.627	0.928	0.960	0.257	0.630	0.932	0.977	0.230	0.601	0.906	0.950	0.249	0.624	0.906	0.952
90 % ของ SD	MCL	0.425	0.782	0.978	0.996	0.416	0.772	0.971	0.993	0.409	0.765	0.963	0.986	0.401	0.757	0.955	0.978
	RL	0.378	0.749	0.949	0.984	0.355	0.717	0.928	0.957	0.360	0.721	0.929	0.964	0.342	0.709	0.916	0.951

รูปที่ 4.31 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 5 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

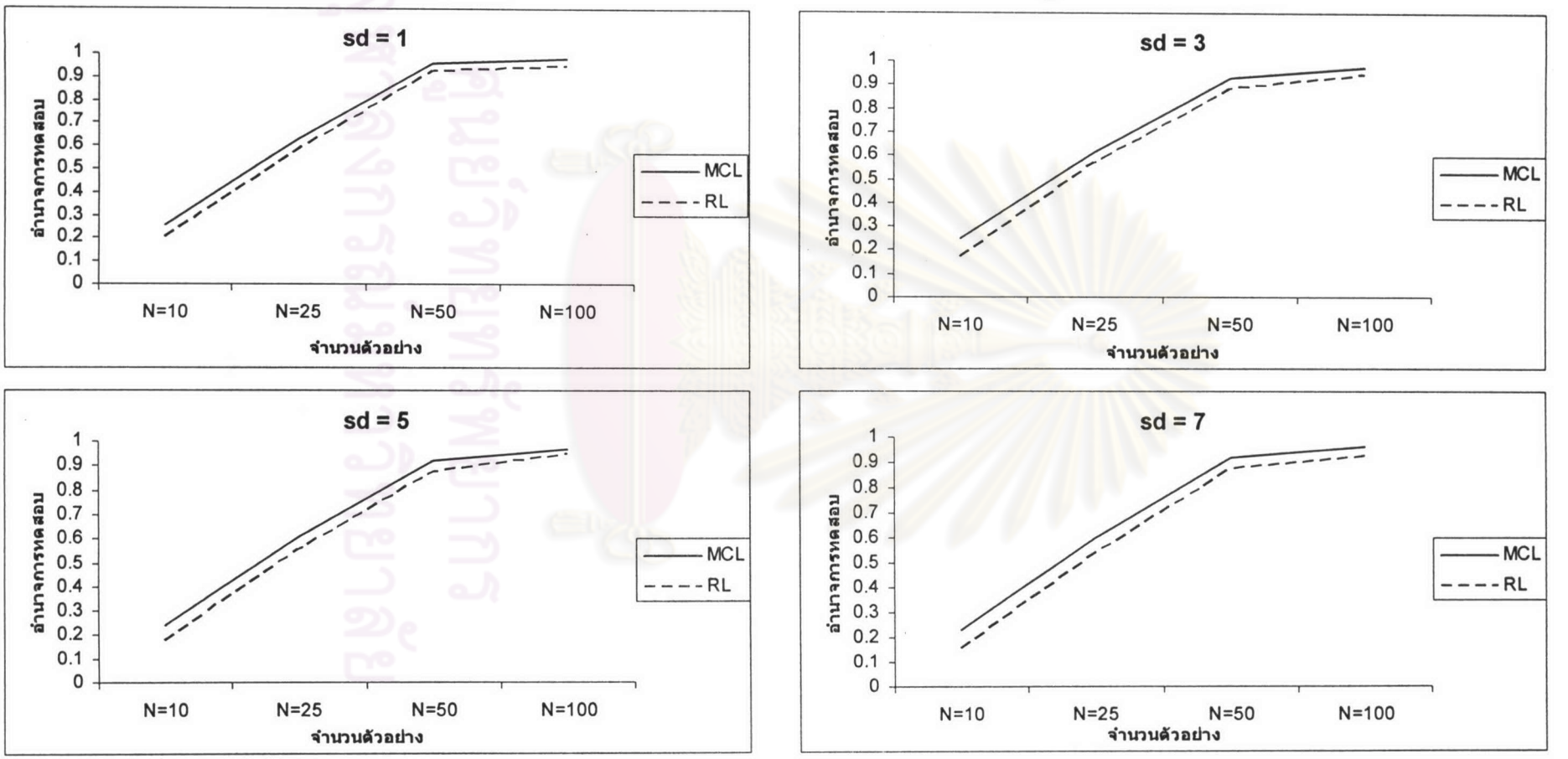

รูปที่ 4.32 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 5 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกันร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

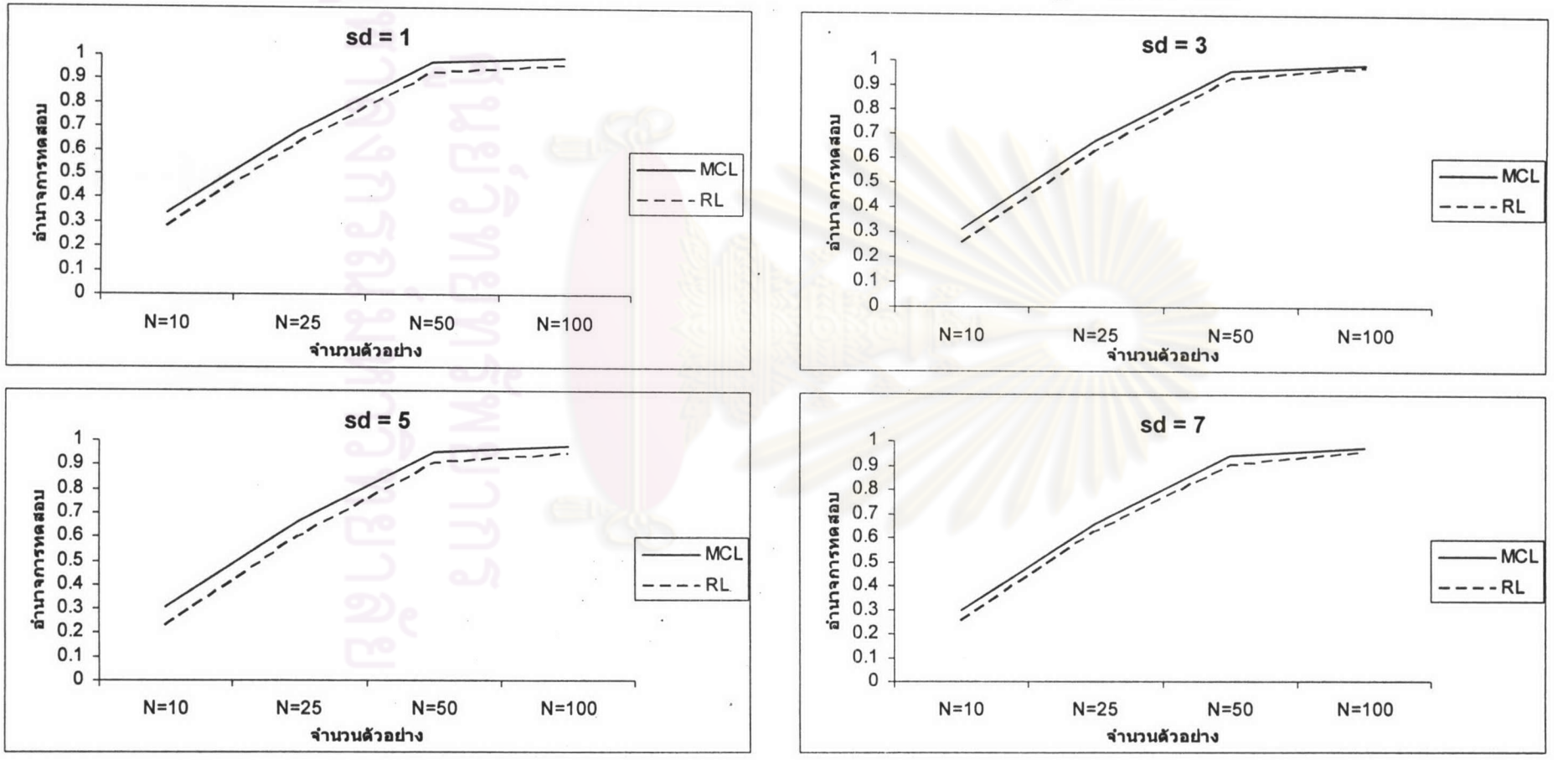

รูปที่ 4.33 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 5 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.05

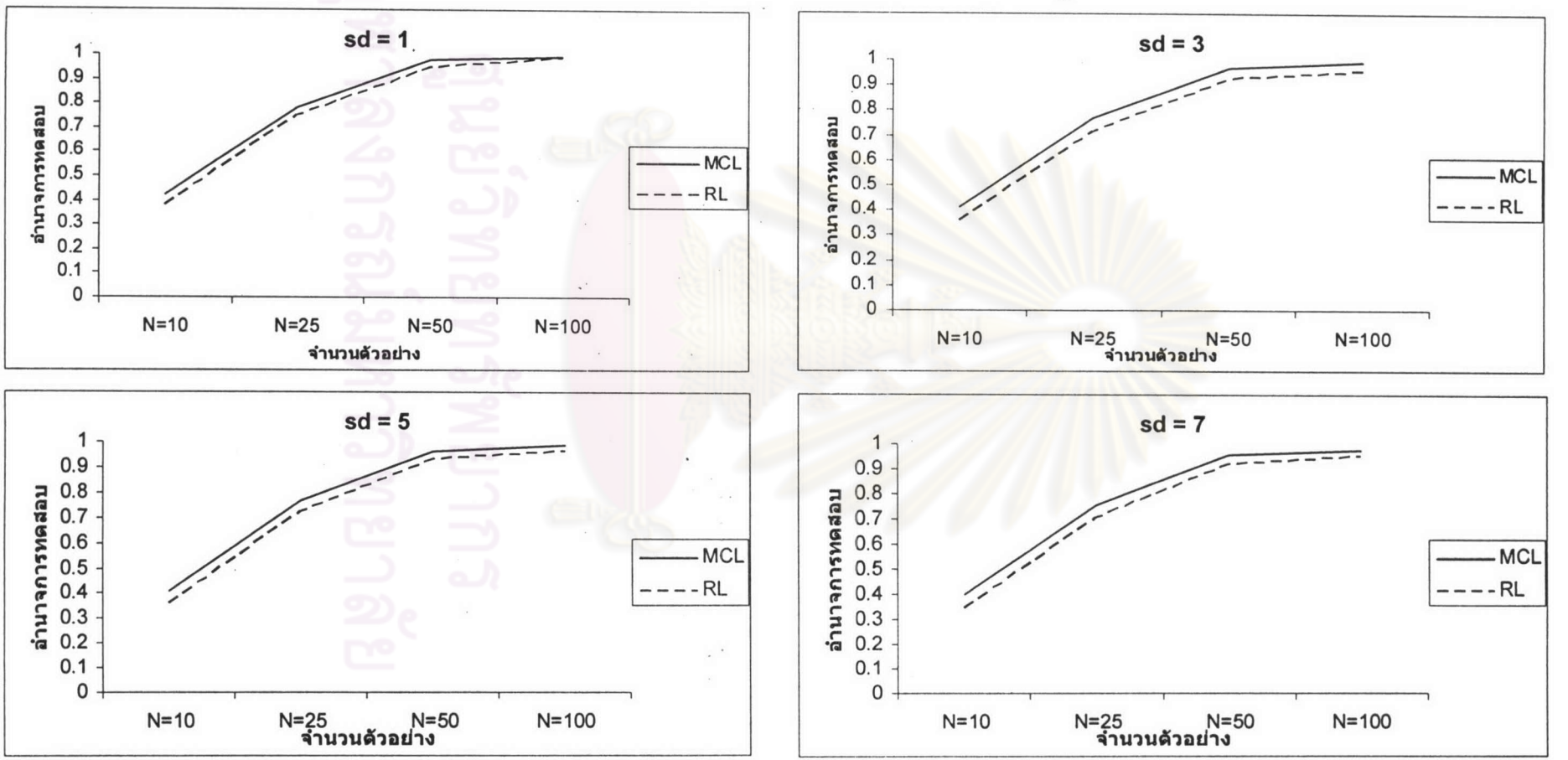

ตาราง 4.24 แสดงการเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระ คือ p=5 และระดับนัยสำคัญ α= 0.1

ความแตกต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความถดถอย	สถิติทดสอบ	SD = 1				SD = 3				SD = 5				SD = 7			
		N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100	N=10	N=25	N=50	N=100
5 % ของ SD	MCL	0.367	0.849	0.975	0.993	0.395	0.833	0.969	0.987	0.351	0.825	0.961	0.980	0.343	0.817	0.953	0.972
	RL	0.291	0.790	0.942	0.966	0.290	0.786	0.931	0.965	0.283	0.770	0.915	0.956	0.296	0.796	0.934	0.960
50 % ของ SD	MCL	0.449	0.919	0.995	0.999	0.443	0.914	0.991	0.993	0.435	0.907	0.984	0.985	0.427	0.899	0.976	0.977
	RL	0.384	0.865	0.949	0.968	0.385	0.870	0.962	0.982	0.357	0.841	0.937	0.954	0.362	0.851	0.937	0.970
90 % ของ SD	MCL	0.513	0.947	1.000	1.000	0.511	0.945	1.000	1.000	0.503	0.938	0.993	0.994	0.495	0.930	0.983	0.985
	RL	0.466	0.915	0.985	0.993	0.464	0.913	0.983	0.987	0.457	0.905	0.976	0.979	0.449	0.897	0.968	0.971

รูปที่ 4.34 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 5 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 5 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

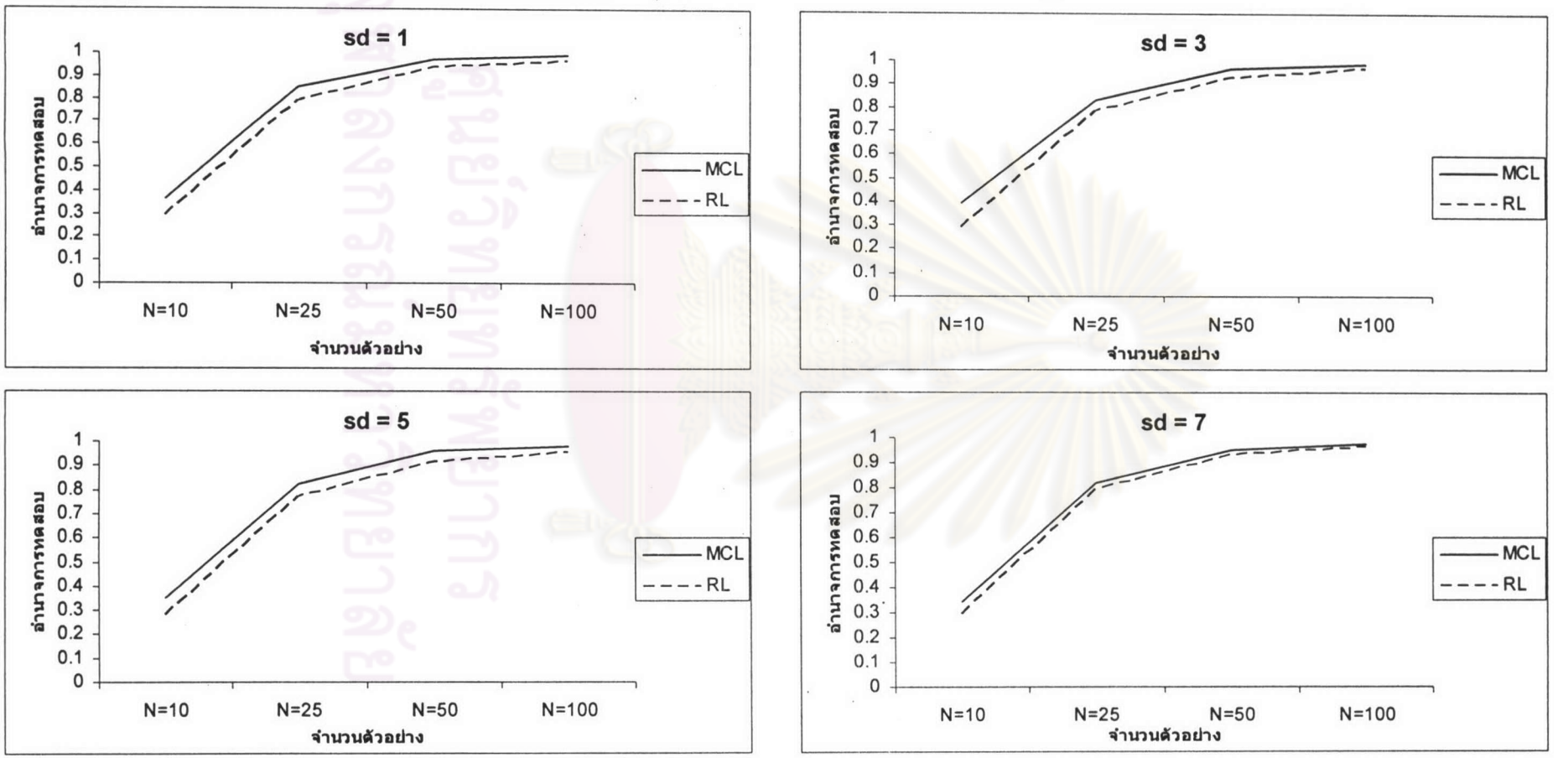

รูปที่ 4.35 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 5 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 50 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1

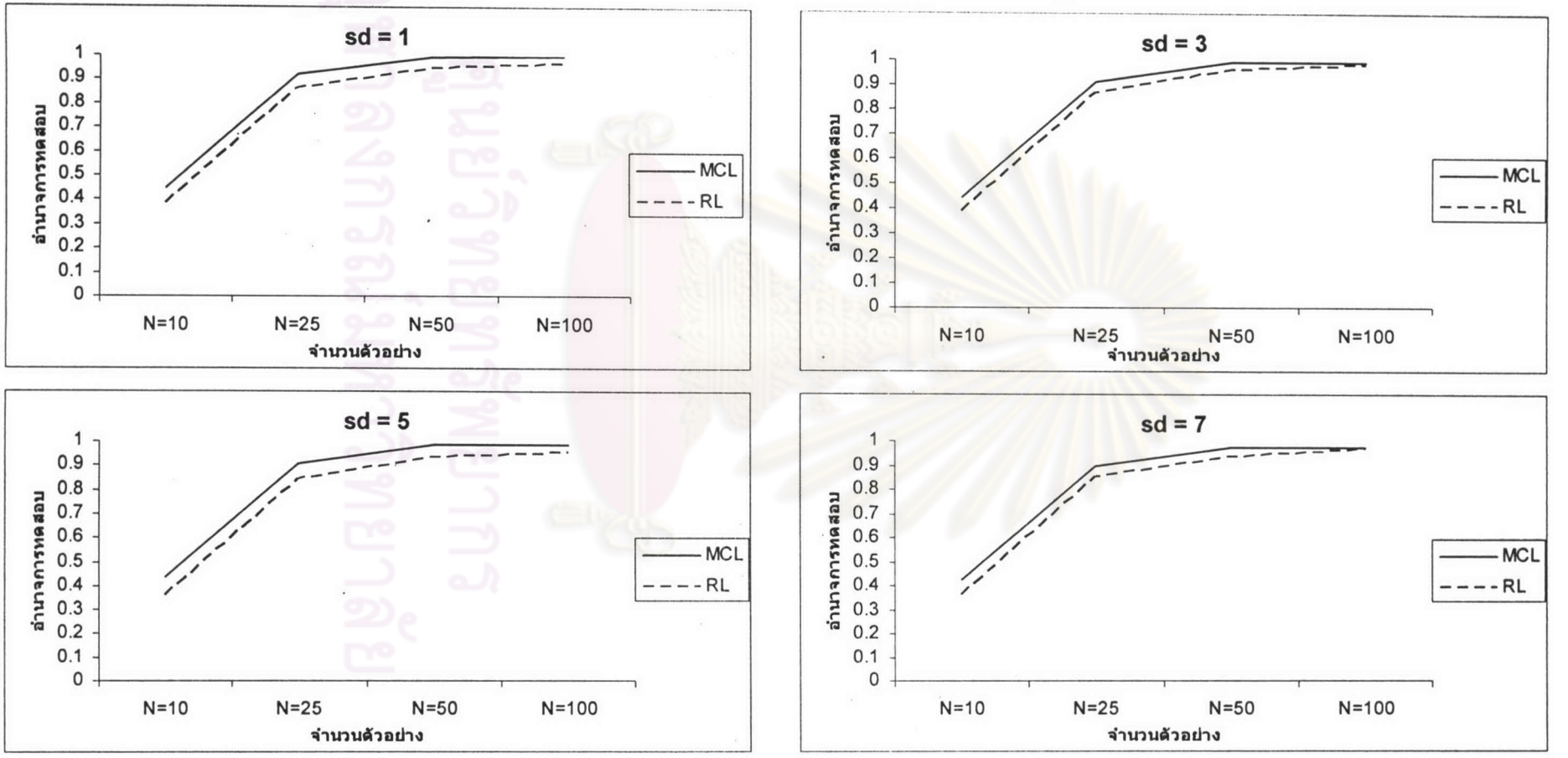

รูปที่ 4.36 เปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบมอนติคาร์โลและตัวสถิติอัตราส่วนความควรจะเป็นแบบปกติ เมื่อจำนวนตัวแปรอิสระเท่ากับ 5 สัมประสิทธิ์ความถดถอยมีความแตกต่างกัน ร้อยละ 90 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ α= 0.1